

BÁNOVSKÝ

ZPRAVODAJ

2/2025

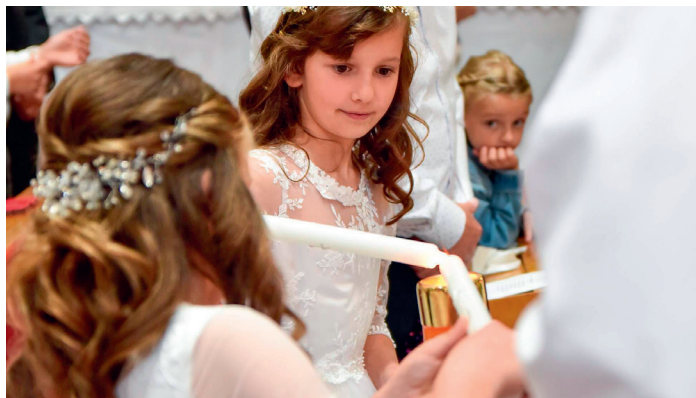

ANDREA KONÍČKOVÁ, FOTO: MARKÉTA PÁČ

První svaté přijímání v Bánově

Dne 25. května, za krásného slunečného počasí a za doprovodu dechové hudby Bánovjanka, proběhlo v naší farnosti slavnostní první svaté přijímání. Této významné události se zúčastnilo třináct dětí. Srdečně děkujeme panu faráři Putalovi a všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na přípravě a organizaci této slavnosti.

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,
srdečně vás zdravím a přeji vám příjemné
letní čtení našeho zpravodaje.
Máme za sebou jaro se všemi obvyklými
akcemi, které v tomto období v Bánově
pořádáme a slavíme.

Proběhl pietní akt k 80. výročí osvobození Bánova, na kterém jsme tradičně přivítali zástupce Velvyslanectví Rumunska v ČR, vojenské výsadkové veterány, naše místní spolky a občany, kteří také přišli složit úctu padlým hrdinům. Zvláštní poděkování patří skautům, Hútkům a DH Bánovjanka, kteří se tradičně na organizaci výročí podíleli. Toto výročí si připomínali i v naší základní škole a několikrát jsem na přelomu dubna a května vídal paní učitelku Hanu Borákovou s žáky z různých tříd u pomníku padlých, kde si připomínali souvislosti světových válek, Heydrichiády a osvobození, což považuji za velmi důležité pro každého žáka, nejen z Bánova, a paní učitelce za toto děkuji.

Zcela z jiné kategorie byla akce Bánovský kotlík. Letos se sešlo 20 týmů, které předvedly svůj kuchařský um a bylo opět celý den veselo. Děkuji moc kulturnímu výboru za celou organizaci akce, všem soutěžícím za jejich nasazení a také členkám a členům poroty. Letos vyhrál tým Múza – rodiny Münsterových a Zálešákových, kterým gratuluji, ale k tomu více v samostatném článku k této akci. Ještě musím poděkovat Bánovským kaprům (loňským vítězům pod vedením kapitána Radima Buše) za uvaření nesoutěžního guláše. Předem bych chtěl avizovat termín Kotlíku 2026, který již máme rezervovaný na 23. května.

Výměna interiérových dveří v základní škole, hospodaření s dešťovou vodou, revitalizace školní zahrady

Letošní prázdniny se z hlediska obecních investic zaměřují zejména na naše školy. Jak jsem zmiňoval již v jarním zpravodaji, v budově základní školy dojde k vybourání starých zárubní a výměně téměř všech interiérových dveří. Ne, že bychom si toho za ta léta nevšimli, ale i školní inspekce upozorňovala, že dveře jsou již v dezolátním stavu. Zárubně jsou bohužel instalovány tak, že každé dveře jsou atypické a řezaly se na míru. Na většině je také přibité prodloužení dveří, jelikož zřejmě došlo při stavbě k nějaké změně v podlahovinách a dveře se musely ještě „nadplacovat“. Zárubně už také nejsou v nejlepší formě, jelikož se za ta léta mnohokrát dveře musely páčit. A tak jsme rozhodli pro výměnu zárubní, aby i do budoucna při poškození dveří bylo možno doobjednat jakékoliv typové dveře, které budou samozřejmě i za jinou cenu než atypické. K vysvětlení, proč nedáváme raději obložky, přikládám jedno foto stavu plechových zárubní. Obložky jsme nechtěli dát kvůli odolnosti. Jelikož každý den projde dveřmi stokrát dítě s batohem, který má zipy atd., a samozřejmě nejdenně o zárubeň „zavadí“, byly by obložky dozajista velmi brzy poškozeny.

O prázdninách se objeví bagry ve školní zahradě i před budovou. Nefunkční dešťová kanalizace bude nahrazena novou a voda bude využita na splachování ve škole. Bohužel s touto akcí je spojeno smutné, ale nutné kácení tují před školou. Potrubí povede podél budovy, takže za prvé je třeba manipulační prostor, za druhé, i kdyby se bagřík za túje vešel, budou kořeny narušeny, a tím i stabilita a životnost tují, za třetí nechceme, aby nové potrubí dopadlo za pár let stejně. V zeleném pásu před školou je nahradíme novou výsadbou stromů.

V létě budeme soutěžit zhotovitele nové školní zahrady. Ta se však bude realizovat až v roce 2026 po dokončení dešťové kanalizace a retenčních a vsakovacích nádrží.

Nechali jsme zpracovat studii k instalaci rekuperace ve třídách školy. Systém je natolik náročný a nákladný a jeho funkčnost je, vzhledem k potřebě otevírání dveří do chodeb i oken, ke zvažování. Bude tak na rozhodnutí zastupitelstva, zdali se do tohoto projektu vůbec budeme pouštět. Případně bychom realizovali pouze venkovní stínění východních a jižních oken, což bude nejspíš dostačujícím řešením pro snížení teplot ve třídách. Trochu se nám posunují termíny dotačních programů, a tak i stínění by se realizovalo až příští letní prázdniny.

Na září máme objednanou firmu na sanaci krovů ZŠ. Některé trámy jsou napadeny dřevokazným hmyzem a je potřeba je „poléct“ a zakonzervovat proti další degradaci.

Snížení energetické náročnosti a stavební úpravy mateřské školy

V červnu začalo stěhování jednoho z pavilonů mateřské školy, abychom mohli zahájit rekonstrukci v mateřské škole. Stavba s názvem „Snížení energetické náročnosti a stavební úpravy mateřské školy“ je dost náročnou stavbou, především kvůli časovému presu. Školku totiž nemáme kam přesunout a prázdniny moc dlouhé nejsou. Celková rekonstrukce topné soustavy, vnitřní kanalizace, vodovodů, plynovodů, elektroinstalace, světel, podlah, obkladů, sociálek, výměna gastrozařízení, vzduchotechniky, montáž rekuperace, stínění oken, fotovoltaiky, atd. s sebou nese dost omezení a změn pro provoz školky, za což se rodičům i dětem omlouváme, ale zase budeme mít školku na desítky dalších let „ve formě“ a v technologiích roku 2025 nikoliv 1975, což je rok, kdy dal okresní národní výbor stavbě naší školky povolení. Několik týdnů ale musíme zatnout zuby. Červen už máme za sebou a od 11. srpna pomůžou třídy ZŠ. V září už pojedeme po novu v jednom pavilonu, v druhém od 15.9. Hospodářský pavilon, krček, fotovoltaiku a žaluzie zvládneme už za provozu během školního roku. Moc děkuji všem rodičům i prarodičům, kteří nám vyšli vstříc a nechávají děti doma nebo si je alespoň vyzvedávají dříve. Bez vaší spolupráce by to nešlo. Dočasně potřebujeme snížit počet žáků tak, abychom vše kapacitně zvládli. Budeme potřebovat vaši pomoc až do poloviny září, kdy bude školka v plném provozu. Poděkování patří i učitelkám a celému personálu mateřské školky za nasazení při úklidu a přípravě na stavbu. Tady je nejlépe vidět, že když dokáže obec táhnout za jeden provaz, dají se zvládnout i opravdu náročné výzvy.

Rekonstrukce místní komunikace Za Močírům

V ulici Za Močírům je hlavní část stavby hotová. Chodník a obrubníky po celém obvodu ulice jsou hotové a vjezdy dodlážděné. Nyní proběhne ještě třítydenní pauza, než k nám zavítá finišer a bude provedena pokládka živičných vrstev. Ta by měla proběhnout v týdnu po 21. 7. 2025. Občanům z této ulice děkuji za trpělivost a ohleduplnost. Zároveň žádám, aby chodník zůstal chodníkem a nebyl využíván ke každodennímu parkování, což značně ztěžuje výjezd z protějších vjezdů, a hlavně k tomu není chodník určen. Všude jsme nechali položit snížené obrubníky i podbetonovat dlažbu, aby si každý mohl zřídit parkovací stání před svým domem a přes chodník na něj přejíždět, pokud mu nestačuje vjezd a garáž. Nicméně funkce chodníku musí být zachována, takže stání na tomto chodníku podél silnice, není přípustné. I parkoviště u trafostanice nemá sloužit k odstavení starších, svátečně užívaných nebo dokonce nepoužívaných aut. Na veřejném parkovišti by ta frekvence parkování měla být v podstatě každodenní a s pravidlem, kdo dřív přijede ten parkuje. Nemělo by tam auto stát bez hnutí týden, natož měsíc. Takové auto patří buď do garáže nebo „do Tlumačova“.

Další letošní stavby

Na Láně už funguje nově vyvložkovaná kanalizace, na Močírě nový rozvod nízkého napětí a veřejného osvětlení, které se muselo z fasád přesunout na sloupy. Stavba lesní cesty Na rostech už běží. Zemní práce v lese již započaly a nyní řešíme špatnou únosnost pláň, jelikož v několika úsecích nevyšly tlakové zkoušky a bude třeba podklad zpevnit. Chodník v Jakubovci se právě začíná rekonstruovat a na mokřadech se již finišuje, a tráva se už začíná zelenat. Jen té vody by bylo potřeba více. Ale přestože jsou potoky suché, v tůňkách se stále spousta vody drží.

Na závěr si Vás dovoluji pozvat na program letošního Bánovského leta, především na sobotní večerní zábavu, na které nám zahraje Petr Bende s jeho kapelou. V neděli se pak potkáme na pánenci i s dechovou hudbou Nivnička a program zpestří barmanská show. Nebude chybět ani páteční letní kino a kolotoče v areálu pánence, které budou letos jiné než v předchozích letech, tak se přijďte s dětmi pobavit!

Ještě bych rád připomněl, nejen zastupitelům, seniorům a fotbalistům, že letos přijedou naši přátelé ze slovenského Bánova k nám, a to 23. srpna. Přípravu pro ně máme prohlídku Vinařství Zlomek a Vávra, fotbalové utkání a posezení na pánenci s večerní diskotékou.

Vážení spoluobčané, přeji vám krásné letní dny plné zábavy a pohody nejen u vody!

Váš starosta Marek Mahdal

Z jednání zastupitelstva **obce Bánov**

I ze dne 6. 3. 2025

Zastupitelstvo obce Bánov schvaluje:

- Smlouva o dílo na akci „Sanace stoky A10-4 bezvýkopovou metodou v obci Bánov“ uzavřená mezi Obcí Bánov, Bánov č. 700, 687 54 a B M H spol. s r.o., Ondřejova 592/IIa, 779 00 Olomouc. Cena díla je 4.858.884,- Kč bez DPH.
- Souhlas s realizací vodohospodářských opatření, navržených v rámci „Studie pro realizaci vodního toku v malém zemědělsky využívaném povodí Ledského potoka“, na pozemcích parc. č. 5754, 5755, 5756 a 5780 v k.ú. Bánov, ve vlastnictví Obce Bánov.
- Prodej části pozemku 2035/18 v k.ú. Bánov, o výměře 100 m². Kupující [redacted], za cenu 400 Kč/m², cena celkem dle GP. Vypracování GP zajistí kupující. Záměr prodeje části pozemku byl vyvěšen na úřední desce od 17.2.2025 do 5.3.2025.
- Smlouva o spolupráci uzavřená mezi Obcí Bánov, Bánov č. 700, 687 54 a DIMATEX CS, spol. s r.o., Stará 24, Svárov, 460 01 Stráž nad Nisou. Předmětem smlouvy je „Sběr a převzetí nepotřebného textilu, párované obuvi a funkčních hraček“.
- Smlouva o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene č.: OT-001030087572/001-ADSG, uzavřená mezi Obcí Bánov, Bánov 700 a EG.D, a.s., Lidická 1873/36, Černá Pole, 602 00 Brno, na stavbu „Bánov, [redacted], parcela č. 4381_25, kab.NN“. Věcné břemeno bude zřízeno úplatně, a to za jednorázovou náhradu v celkové výši **5 900,- Kč bez DPH**.

Zastupitelstvo obce rozhoduje:

- dle ust. § 111 odst. 4 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů, že v rámci pořízení Změny č. 2 Územního plánu Bánov bude sloučeno společné jednání a veřejné projednání.

I ze dne 14. 5. 2025

Zastupitelstvo obce Bánov schvaluje:

- Dohoda o poskytnutí dotace na projekt rozvoje venkova v rámci Strategického plánu Společné zemědělské politiky na období 2023-2027 uzavřená mezi Státním zemědělským intervenčním fondem, Ve Smečkách 801/33, 110 00 Praha 1 a Obcí Bánov, Bánov č. 700, 687 54. Název projektu „Rekonstrukce LC Na Roštech“. Výše dotace v Kč 4 671 958,00.

- Dohoda o poskytnutí dotace na projekt rozvoje venkova v rámci Strategického plánu Společné zemědělské politiky na období 2023-2027 uzavřená mezi Státním zemědělským intervenčním fondem, Ve Smečkách 801/33, 110 00 Praha 1 a Obcí Bánov, Bánov č. 700, 687 54. Název projektu „Příslušenství ke komunální technice obce Bánov“. Výše dotace v Kč 315 000,00.
- Smlouva o poskytnutí dotace č D/1202/2025/KH, uzavřená mezi Zlínským krajem, tř. T. Bati 21, 761 90 Zlín a Obcí Bánov, Bánov č. 700, 687 54, na projekt „Vybavení JSDHO Bánov dýchacími přístroji Drager“.
- Smlouva o dílo č. 4/2025, uzavřená mezi Obcí Bánov, Bánov č. 700, 687 54 a ZEMNÍ PRÁCE B&B s.r.o., Nábřeží 1100, 687 51 Nivnice na akci: „ZŠ Bánov - kanalizace a retenční nádrž, hospodaření s dešťovou vodou“. Cena díla celkem je 3 654 126,05 Kč bez DPH.
- Smlouva o dílo č. 043/MCRS/25 uzavřená mezi Obcí Bánov, Bánov č. 700, 687 54 a STRABAG a.s., Kačírkova 982/4, Jinonice, 158 00 Praha 5 na akci: „Obnova komunikace v Bánově, ul. Močír“. Cena díla celkem je 3 197 987,25 Kč bez DPH.
- Smlouva o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene č.: OT-001040026145/001-ADSG, uzavřená mezi Obcí Bánov, Bánov 700 a EG.D, a.s., Lidická 1873/36, Černá Pole, 602 00 Brno, na stavbu „Bánov, b.č.293, obnova NN“. Věcné břemeno bude zřízeno úplatně, a to za jednorázovou náhradu v celkové výši 2 500,- Kč bez DPH. Současně schvaluje revokaci usnesení č. 13/2024, bod I. /3 ze dne 18.9.2024.
- Návrh smlouvy o dílo č. 4SUB-2526 uzavřenou mezi Obcí Bánov, Bánov č. 700, 687 54 a YouRak s.r.o., Babí louka 2504, 688 01 Uherský Brod, na akci: „Snížení energetické náročnosti a stavební úpravy MŠ Bánov“. Cena díla je 23 474 927,49 Kč bez DPH. Zároveň pověřuje starostu podpisem smlouvy.
- Darovací smlouva uzavřená mezi [redacted], jako dárci a Obcí Bánov, Bánov č. 700, jako obdarovaným. Předmětem daru je pozemek 3215/1 v k.ú. Bánov o výměře 8 m².
- Směrnice Obce Bánov ve věci zadávání veřejných zakázek malého rozsahu. Účinnost od 14.5.2025. Ruší se směrnice ze dne 1.4.2017.
- Pronájem nebytových prostor v budově obecního úřadu č. 700, a to v přízemí budovy, místnost č. 106, pro [redacted]. Pronajímaná plocha je 15 m². Nájemné je stanoveno sazbou 490,- Kč/m²/rok. Celkové roční nájemné činí 7 350,- Kč. Účinnost od 1.7.2025. Záměr pronájmu byl vyvěšen na úřední desce Obce Bánov od 31.3.2025 do 16.4.2025.

Zastupitelstvo obce neschvaluje:

- Vyjmutí parcely č. 477 v k.ú. Bánov z veřejného prostranství dle žádosti [redacted], Bánov č. 307.

Uctění památky bánovských rodáků v Praze

V letošním roce si připomínáme několik významných výročí, z nichž některá se týkají i našich slavných rodáků z Bánova. Jedním z nich je 80. výročí konce druhé světové války. Jak víme, mnoho Bánovjanů se tehdy zapojilo do odboje – za sabotáže, pomoc partyzánům či protiněmecké smýšlení byli vězněni, mučeni nebo odvedeni na nucené práce.

Jedním z těchto odvážných mužů byl **Josef Bublík** (12. února 1920, Bánov – †18. června 1942, Praha), hrdina, který po atentátu na říšského protektora Reinharda Heydricha položil život v boji s fašisty. Rád bych při této příležitosti připomněl jeho osud.

Josef Bublík putoval přes Slovensko a Maďarsko na Balkán, poté do Sýrie, Libanonu a nakonec našel azyl ve Francii. Po její porážce odešel do Anglie, kde byl vycvičen jako elitní parašutista pro zvláštní úkoly. V noci z 27. na 28. dubna 1942 seskočil se skupinou Bioscop na Křivoklátsku. Společně s ním byli ve skupině také Bohuslav Kouba a Jan Hrubý. Jejich úkolem bylo provádět sabotáže, především ve vsetínské zbrojovce a na železnici na Moravě.

Bublík s Hrubým se hlásili u kontaktu v Uherském Hradišti, ale ten byl tehdy ve vězení. Vrátili se tedy do Prahy, kde se připojili k dalším výsadbářům. Po atentátu na Heydricha 27. května 1942 se ukryli v pravoslavném kostele sv. Cyrila a Metoděje, kde se spolu s nimi skrývali také Adolf Opálka, Jozef Gabčík, Jan Kubiš, Josef Valčík a Jaroslav Švarc.

Po zradě Karla Čurdy nacisté 18. června obklíčili kostel. Parašutisté se přesunuli do krypty, kde se odehrál heroický a beznadějný boj s přesilou téměř 800 příslušníků SS a gestapa. Bojovali více

než dvě hodiny, až do posledního náboje. Josef Bublík padl spolu s Adolfem Opálkou na ochozu kostela.

Následovaly kruté represe. Tragický osud Lidic a Ležáků je nám znám. Přesto měl atentát na Heydricha zásadní dopad – v srpnu 1942 britská vláda prohlásila Mnichovskou dohodu za neplatnou, a v září se přidala i Francie. Šlo o významný moment, který ovlivnil vývoj druhé světové války. Český národ ví, jakou cenu zaplatil za svobodu – a nikdy nezapomeneme na ty, kteří za naši svobodu položili život.

Dalším významným rodákem z Bánova byl **Štěpán Zálešák** (9. ledna 1874, Bánov – †30. října 1945, Praha), český sochař a řezbář. Specializoval se na sakrální umění a restaurování. Jeho díla zdobí mnoho českých chrámů a kostelů – například na Vyšehradě, na Pražském hradě, v Kolíně, Kutné Hoře, ale i v Bánově, Uherském Brodě či na Velehradě.

Zálešák vystudoval odbornou školu ve Valašském Meziříčí a později Uměleckoprůmyslovou školu v Praze, kde se po roce 1912 stal nástupcem prof. Kastnera. Působil zde až do roku 1934. Je pohřben na Vyšehradském hřbitově. Letos si připomínáme 80 let od jeho úmrtí.

Společně se zastupiteli naší obce jsme se rozhodli uctít památku těchto dvou významných osobností v Praze. Takové „výjezdní zasedání“ zastupitelstva se zřejmě v novodobé historii Bánova ještě nekonalo. Jsem velmi rád, že si 9 z 11 zastupitelů našlo čas a mohli jsme naši myšlenku zrealizovat.

V pátek 2. května jsme nejprve navštívili Vyšehradský hřbitov, kde jsme položili květiny na hrob prof. Štěpána Zálešáka se stuhou „S úctou a díky občané Bánova“. Pomník je bohužel ve špatném stavu – chybí busta i kříž, které ho původně zdobily.

čet. asp. Josef Bublík

krypta kostela sv. Cyrila a Metoděje v Resselově ulici

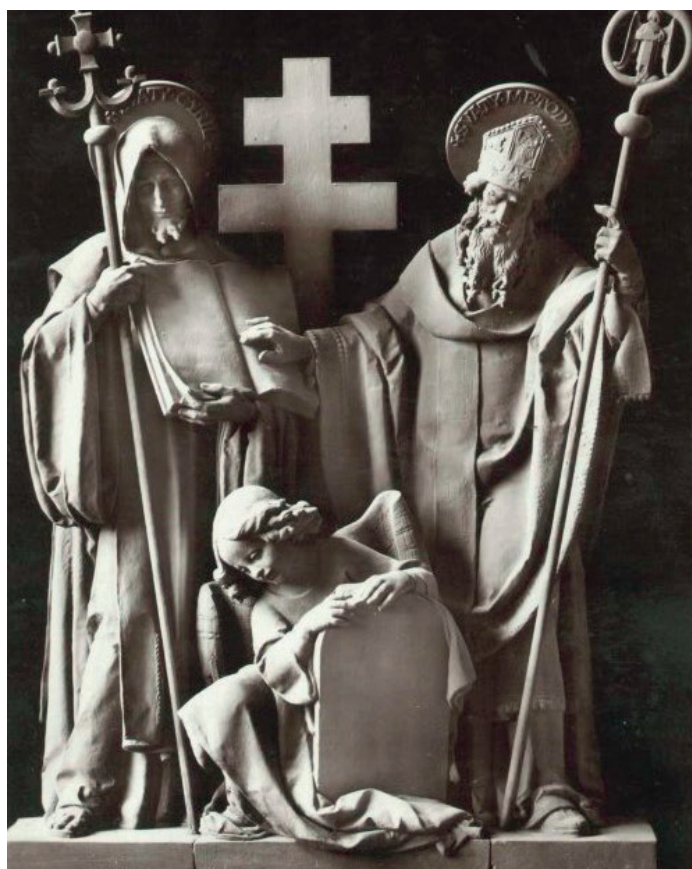
prof. Štěpána Zálešák

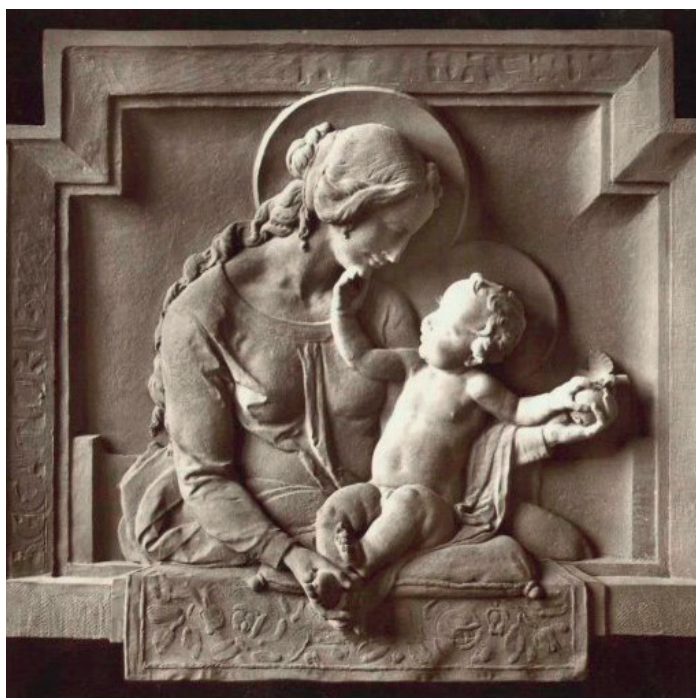
hrob prof. Štělána Zálešáka na Vyšehradském hřbitově

Už před více než třemi lety jsem oslovil správu pražských hřbitovů s návrhem, že bychom jako obec převzali hrob do nájmu. Bohužel je stále v nájmu dvou dam z rodiny prof. Zálešáka, které se nám dosud nepodařilo kontaktovat. Správa jim předala můj dopis, ale odpovědi jsme se nedočkali. Nájemní smlouva končí v roce 2029 – do té doby nezbyvá než čekat. Pokud by někdo měl kontakt na pozůstalé, velmi by nám to pomohlo. Považuji za čest, že máme rodáka pohřbeného na Vyšehradě, a je smutné, že jeho hrob chátrá. Rád bych dosáhl jeho opravy, ideálně i s instalací busty a zajištěním pravidelné péče.

Naše další kroky vedly do Resslovy ulice, kde jsme navštívili kostel sv. Cyrila a Metoděje. Zapálili jsme svíčky a sestoupili do krypty, kde od roku 1995 sídlí Památník Heydrichiády. V roce 2022 byla expozice obnovena k 80. výročí atentátu – připomíná klíčové momenty okupace a hrdinský odpor československých parašutistů i jejich pomocníků. V kryptě se nachází busty všech sedmi hrdinů, autorem je akad. soch. Milan Benda. U busty Josefa Bublíka jsme položili květiny a vyjádřili vděčnost občanů Bánova.

prof. Štěpán Zálešák: sv. Cyril a sv. Metoděj

prof. Štěpán Zálešák: Madonna

Po návštěvě jsem oslovil Památník Heydrichiády se žádostí, zda bychom mohli využít část jejich grafických materiálů pro stálou expozici v naší obřadní síni. Věřím, že se nám podaří dohodnout, abychom mohli vedle vzpomínky na dílo Štěpána Zálešáka vytvořit i důstojnou expozici věnovanou Josefu Bublíkovi a období Heydrichiády.

Děkuji všem zastupitelům, že se této pietní cesty zúčastnili. Velké poděkování patří také naší „pravé ruce v Praze“ paní Markétě Ševčíkové za zajištění květin i milé setkání v hlavním městě.

Snad se tato cesta stane začátkem nové tradice, kdy budeme našim výjimečným rodákům projevovat úctu nejen slovy, ale i skutky.

ROZHOVOR

Skauting jako životní cesta

Milí čtenáři Bánovského zpravodaje, v tomto čísle bychom vám rádi představili dva mladé skautské vedoucí – Pavla Bařinu a Adama Rapanta, kteří nám přiblíží skaut a skautské dění v Bánově.

Ahoj kluci, prozrad'te nám na úvod něco o sobě. :) Kde bydlíte, studujete...

Adam: Bydlím v Bánově a pracuji jako elektrikář. Ve volném čase se věnuju skautu, kde působím jako oddílový vedoucí.

Pavel: Já taky bydlím v Bánově a momentálně dokončuju bakalářské studium na univerzitě ve Zlíně. Ve volných chvílích se věnuju skautingu a v oddíle dělám Adamovi zástupce.

Jak a v kolika letech jste se dostali ke skautu a jaké byly vaše začátky?

Oba: Ke skautu jsme se dostali v roce 2010, kdy jsme chodili do druhé třídy na základní škole. Do školy tehdy přišel plakát s nábo-rem do skautu a paní vychovatelka z družiny se nás zeptala, jestli bychom to nechtěli zkusit. Řekli jsme si, že jo – a od té doby jsme u toho zůstali.

Tehdy zrovna bratři Šupinovi zakládali novou družinu a pár let nás vedli. Jmenovali jsme se Divočáci a bylo nás kolem deseti. Během let se nám sice párkrát změnilo vedení, ale jako družina jsme fungovali až zhruba do roku 2021, kdy jsme přešli do roverského kmene, což je věková kategorie pro skauty starší 15 let.

Za tu dobu jsme stihli spoustu výprav a akcí, které nás posunuly dál a přivedly i k tomu, že dnes vedeme oddíl my.

Od kdy působíte jako vedoucí? Jaký byl v oddíle přechod na vedoucího?

Pavel: S vedením jsem začal už v roce 2017, když mi bylo 15. Absolvoval jsem čekatelský kurz, díky kterému jsem mohl oficiálně vést družinu. Několik let jsem vedl družinu Rysů a potom jsem se spolu s Adamem začal víc zapojovat do celkového chodu oddílu, protože v té době nebylo moc vedoucích. Přechod na vedoucího byl spíš pozvolný – se vším nám hodně pomáhali bratři Šupinovi a Vašek Král.

Adam: U mě to bylo podobně – s vedením jsem začal někdy začátkem roku 2018, taky ve věku 15 let. Vedl jsem družinku Štírů, která se později přejmenovala na Krtky. Postupem času jsem se začal víc zajímat o dění v oddíle i ve středisku a tak nějak přirozeně přešel od vedení družiny k vedení celého oddílu.

Jak byste skauting přiblížili někomu, kdo o něm nic neví?

Oba: Skauting je podle nás hlavně o partě, zážitcích a dobrodružstvích. Učíme se spolu spoustu praktických věcí – od rozdělávání ohně, stavění přístřešků, orientace v přírodě až po týmovou spolupráci a vedení ostatních. Nejde ale jen o přírodu – důležitou roli hrají i kamarádství, zodpovědnost a celkový přístup k životu.

Děti se ve skautu učí být samostatné, ohleduplné a odvážné. A přitom si to ani neuvědomují, protože je to všechno formou her, výprav a akcí, které je baví. Skauting není jen kroužek – pro nás je to styl života.

Naskytla se za ty roky nějaká krize, kdy jste chtěli se skautem skončit?

Pavel: Když jsem ještě nebyl vedoucím, žádnou větší krizi jsem nezažil. Snad jen na táboře v roce 2011, kdy jsem byl malý a bylo mi smutno po rodičích – ale na to si člověk časem zvykne a vyroste z toho. Později, když jsem už vedl družinu, jsem měl krátké období po nástupu na střední školu, kdy jsem neměl na skaut tolik času, kolik by bylo potřeba, a vedení mě v tu chvíli ani moc nebavilo. Naštěstí to trvalo jen chvíli a nějak jsem to překlenul. Nikdy jsem ale neuvažoval o tom, že bych se skautem úplně skončil – maximálně jsem uvažoval nad krátkou pauzou.

Adam: Největší krizi jsem měl asi v deváté třídě, když se mi jednoduše nechtělo nic dělat, ani nikam chodit. V té době jsem ale ještě nebyl vedoucím. Jako vedoucí jsem zatím žádnou vážnou krizi nezažil – jasně, občas se vyskytnou nějaké menší hádky nebo ponorka na táboře, ale to k tomu prostě patří. Pořád mě to baví a hodně za to vděčím skvělé partě lidí, kterou máme ve středisku.

Je mezi dětmi v Bánově zájem o oddíl? Kolik máte dětí? Popř. od kolika let se můžou děti přihlásit?

Oba: O zájem dětí v Bánově rozhodně nouzi nemáme – v současnosti máme dokonce plný stav a spíš narážíme na to, že nám chybí dostatek vedoucích, hlavně kvůli osobním časovým možnostem. Do oddílu k nám chodí i několik dětí z okolních vesnic, třeba z Březové nebo z Lopeníku.

Věk dětí v družinách se pohybuje od 7 do 15 let. Momentálně má náš oddíl celkem 67 členů – z toho 52 dětí a mládeže a 15 vedoucích. Je to nejvíc, co jsme kdy měli. Pro srovnání – když jsme v roce 2010 se skautem začínali, bylo nás dohromady jen 14, z toho 12 dětí a 2 vedoucí.

Každý rok se oddíl postupně rozrůstal až do současné velikosti, kdy už narážíme na určité limity – ať už prostorové (klubovna), nebo co se týče kapacit vedoucích. Když pořádně nábor (i když zatím nevíme, kdy bude další), bereme děti od první třídy. Horní věková hranice není nijak striktní. Na letní tábor mohou jet děti od druhé třídy.

Co během roku se skauty podnikáte? A co vás v nejbližší době čeká?

Oba: Během roku se u nás pořád něco děje. Kromě pravidelných družinových schůzek podnikáme výpravy – buď jako jednotlivé družiny, nebo celý oddíl. Občas se konají i střediskové výpravy, jako třeba „Výsadek“, kdy děti odvezeme na neznámé místo a jejich úkolem je se podle mapy zorientovat a vrátit se domů.

V průběhu roku se podílíme i na různých veřejných akcích – pořádáme zapalování hodů v Suché Lozi a Bánovského dráčka. Pomáháme na obecních akcích, jako je třeba stezka odvahy nebo dětský den v rámci Bánovského léta. Letos jsme také poprvé uspořádali skautský ples, což byla pro nás nová, ale skvělá zkušenost.

Zapojujeme se také do dobrovolnických akcí, jako je „Uklid'me Bánov“. Vyvrcholením skautského roku je vždy velký letní tábor na začátku prázdnin, který je taktéž nejbližší nadcházející akcí. Kromě něj už několik let organizujeme i příměstské tábory – ty jsou otevřené i pro děti, které do skautu nechodí.

Změnilo se za ty roky nějak fungování oddílů?

Oba: Neřekli bychom, že by se fungování oddílu nějak zásadně změnilo. Spíš se postupně přizpůsobujeme tomu, jak se oddíl rozrůstá a jaké nové situace přicházejí – často to jsou věci, na které nikdo z nás nebyl dopředu připravený, protože se s nimi dřív vůbec nepočítalo. Základní principy fungování oddílu zůstávají stejné, ale snažíme se je doplňovat o nové prvky. Třeba jsme zavedli pravidelnější oddílové rady vedoucích, kde se společně radíme a plánujeme nadcházející akce – to dřív tolik nefungovalo. Postupně tak ladíme organizaci tak, aby všechno běželo co nejlíp.

Je něco, co byste chtěli vzkázat našim čtenářům či potenciálním malým skautům?

Pokud někdo z vás – nebo vašich dětí – přemýšlí, že by skaut zkusil, určitě do toho jděte. Skauting je skvělá příležitost, jak zažít dobrodružství, poznat nové kamarády a naučit se spoustu užitečných věcí do života – ať už v přírodě, nebo v běžném světě.

A i když to může na začátku působit jako „něco navíc“, často se z toho stane součást života, která dává smysl. My jsme začínali jako děti, dnes vedeme oddíl – a pořád nás to baví.

Děkujeme za rozhovor a ať se vám daří!

za Redakční radu Hana Zálešáková

HONZA PAVELKA A DAVID MAHDALÍK

Skvělá výprava Štírů a Ninjů do Pozlovic

Ve dnech 29. a 30. května se družinky Štírů a Ninjů vydaly na dobrodružnou výpravu do Pozlovic. Sešli jsme se na vlakovém nádraží v Uherském Brodě, odkud jsme vyrazili na cestu. Po úvodním čekání na zpožděný vlak nám cesta ubíhala rychle a příjemně.

Z Luhačovického nádraží jsme se vydali směrem ke kostelu Svaté Rodiny a pokračovali přes lázeňskou kolonádu do Pozlovic. Po zhruba šestikilometrové trase jsme dorazili ke krátkému, ale strmému kopci, v jehož polovině nás přivítala útulná chata skautských bratrů a sester z Pozlovic. Blížila se tma, a tak jsme se pustili do stavění stanů, abychom nemuseli spát pod otevřeným nebem. S pomocí našich vedoucích se nám stany podařilo postavit bez problémů.

V noci, kolem jedenácté hodiny, nás probudili vedoucí s překvapivou zprávou – čekala nás návštěva. V šoku jsme zjistili, že se nám představitel muž v košili a klobouku, který tvrdil, že je Indiana Jones. Popsal nám situaci, ve které se ocitl se svým společníkem - doktorem a vysvětlil nám, že se snaží získat nebezpečný artefakt, aby se nedostal do nesprávných rukou. Souhlasili jsme s tím, že mu pomůžeme. Popisoval nám, že se právě otevřela starobylá stezka odvahy, která nás povede k artefaktu. Na této stezce odvahy jsme zjistili důležité heslo, které nás k artefaktu přivedlo. Po splnění úkolu jsme se vrátili zpět ke spánku.

Druhý den ráno, po snídani a hygieně, jsme se vydali na místo, kde jsme se měli dozvědět, kde je artefakt ukrytý. Po krátkém souboji s nepřáteli jsme získali útržky textu. Po jejich složení jsme zjistili, že artefakt se nachází v ruinách Starého Světlova. K tomu, abychom artefakt získali, bylo třeba sehnat několik předmětů: kámen ve tvaru hrotu šípů, trojcípou větev a odříkat heslo, které jsme se naučili na stezce odvahy.

Po obědě a krátkém odpočinku jsme se vydali směrem na hrad. Cestou jsme sbírali potřebné předměty. Po asi hodinu a půl dlouhé cestě krásnou přírodou jsme konečně došli k ruinám hradu. Ihned po příchodu jsme složili požadované předměty a odříkali heslo. Artefakt jsme úspěšně získali a po krátkém historickém okénku jsme se vydali zpět na chatu.

Na chatě nás už čekal doktor, který nás za úspěšné získání artefaktu odměnil sladkostmi. Po chvíli jsme nabrali směr domů a po nepříliš dlouhé cestě jsme se setkali s rodiči v Uherském Brodě.

Tato výprava byla pro nás všechny nezapomenutelným zážitkem, plným dobrodružství a nových zkušeností.

Boží ajťák - blahoslavený Carlo Acutis v bánovské farnosti

Nedávno zažila naše farnost velkou milost, a to především díky našemu panu faráři, P. Jiřímu Putalovi. Díky jeho úsilí jsme měli možnost uctít ostatky bl. Carla Acutise – vlasy uložené v relikviáři, který přivezl.

Tato vzácná relikvie byla v naší farnosti k dispozici od 28. dubna do 5. května, přičemž střídavě byla vystavena i v sousední Suché Lozi a Bystřici pod Lopeníkem.

Zapůjčení ostatků do České republiky bylo umožněno během Celostátního setkání mládeže v Hradci Králové v roce 2022. Před bánovskou farností byly ostatky uctívány v Mníšku pod Brdy, a po nás cestovaly do Opavy-Kylešovic.

V bánovské farnosti se nacházejí dva chlapci, kteří si zvolili „Božího ajťáka“ Carla Acutise za svého birmovacího patrona. Jeho památce byla věnována páteční adorace, doprovázena modlitbami, promluvami a nástěnkou, která přiblížila jeho životopis a fotografie přivezené z kostela Panny Marie Větší v Assisi. Zde se malá skupinka věřících z naší farnosti pomodlila u jeho rakve během Národní pouti. K šíření informací o jeho životě sloužily také letáčky s nejznámějšími výroky a životopisnými údaji.

Blahoslavený Carlo Acutis se narodil 3. května 1991. Od dětství projevoval výjimečné nadání pro práci s počítačem, které využíval ke službě druhým – například při šíření křesťanského vzdělávacího obsahu v podobě výstavy o eucharistických zázracích.

V září 2006 se objevily první příznaky nemoci, a byla stanovena diagnóza fulminantní leukémie. Carlo s naprostou důvěrou svěřil Bohu i ten krátký čas, který mu zbýval. Zemřel 12. října 2006, což je den, kdy se dnes slaví jeho liturgický svátek.

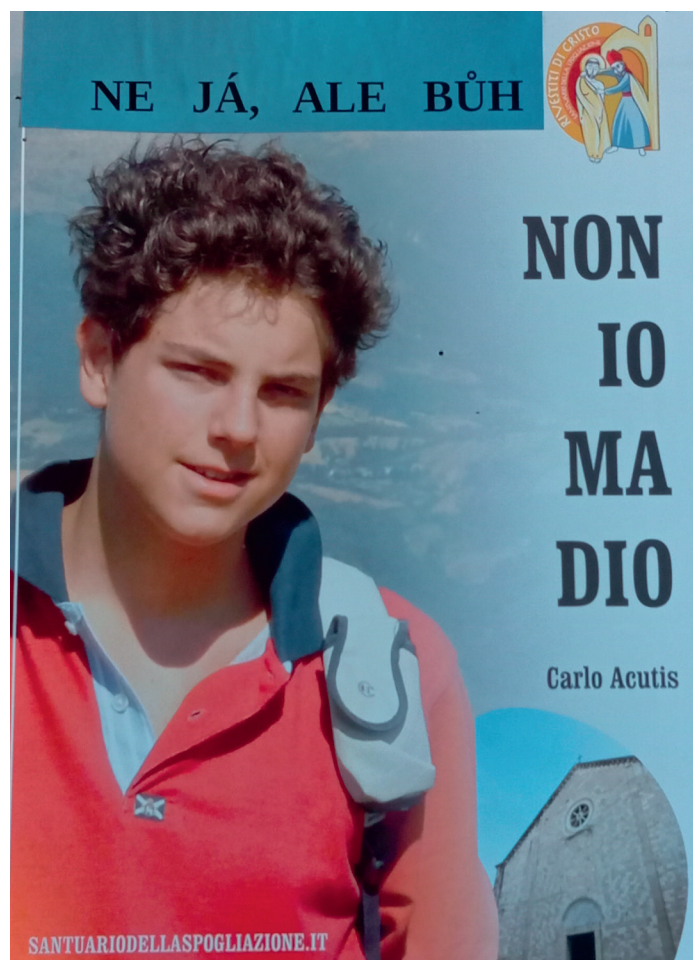
Dne 5. července 2018 papež František podepsáním dekretu o hrdinských ctnostech prohlásil Carla za ctihodného. Stejný papež následně schválil zázrak, který mu byl připsán, čímž umožnil jeho blahorečení.

V lednu 2019 byly Carlovy ostatky exhumovány, esteticky upraveny a přeneseny do baziliky Santa Maria Maggiore v Assisi, kde jsou od října 2020 vystaveny v proskleném sarkofágu.

Po jeho blahorečení 10. října 2020 začal proces kanonizace, doprovázený hesly „první světec internetu“ a „patron počítačových programátorů“. Dne 23. května 2024 papež František uznal druhý zázrak a schválil jeho svatořečení.

Datum svatořečení bylo stanoveno na 27. dubna 2025, ale po smrti papeže Františka došlo k jeho odložení. Věříme, že k němu brzy dojde, a naplní se slova Carla Acutise:

„Ať se na to díváš z jakékoliv strany, život je fantastický!“

MICHAL KAŠNÝ

Sportovní zkoušky psů se po pěti letech vrátily do Bánova

Bánov, 17. května – Areál Kynologického klubu ožil v sobotu 17. května 2025 soustředěnými sportovními výkony. Po dlouhých pěti letech se znovu konaly sportovní zkoušky psů dle Národního (NZŘ) a zároveň Mezinárodního (IGP) zkušebního řádu pro sportovní výkony psů.

Svazem delegovaný rozhodčí pro posouzení výkonů byl pan Jiří Barát z Hlučína. Psovodi se s maximálním nasazením věnovali svým psům a výsledky jejich společné práce byly zřejmé. Za náš spolek byla vedoucí zkoušek MVDr. Romana Thořová, figurant: Zdeněk Plhoň, a ti hlavní, kteří na zkoušky nastoupili:

Tomáš Jančara + doberman Guliver – zkouška ZZO – splnil,
Michal Kašný + německý ovčák Bennie Haus TRIPLET – zkouška ZZO – splnila,
Radek Zatloukal + německý ovčák Auri Haus TRIPLET – zkouška ZZO – splnila,
Tomáš Zelený + dlouhosrstý německý ovčák Hádes – zkouška ZM – diskvalifikace (poslušnost),
a kamarád, až z dalekého slovenského Lučence, **Marek Varga + německý ovčák Garro** – zkouška dle IGP BH/VT – splnil.

Výdej občerstvení zajišťovala Martina Jančarová, foto z průběhu akce a pomoc při zajištění organizace zkoušek: Eva Kašná a Roman Solníčka.

Sportovní zkoušky v Kynologickém klubu Bánov byly nejen výsledkem dlouhodobého tréninku a přípravy našich psích společníků, ale také příležitostí k setkání přátel kynologického sportu a sdílení společné vášně. Akce se bezpochyby vydařila a zanechala v účastnících i divácích mnoho krásných zážitků.

Venčení psa

V první řadě chci napsat, že zde nebudu řešit neukázněné páníčky při vykonávání potřeb jejich čtyřnohých miláčků a úklidu po nich. Toho se, tuším, napsalo ve zpravodaji až moc, ale při svých toulkách obcí vidím, že je stále ještě co zlepšovat – hlavně očurané rohy u domů atd. Asi nikdo z nás nechce mít počuraný vchod nebo krásné květináče před domem.

Jelikož jsem také pejskař, domnívám se, že by obec mohla ještě trochu zapracovat. Je skvělé, že si mohu dojít pro pytlíky zdarma na obec, ale občas se stane, že pytlík zapomenou doma – a tím vzniká malý problém, jak exkrement uklidit. Tady vidím prostor pro zlepšení ze strany obce. Zásobníky na sáčky by měly být rozmístěny ve větší míře a hlavně dostatečně označeny. Zatím jsem v obci našel jen jeden – u veřejného osvětlení poblíž dětského hřiště na Jarmeku. Bohužel není dostatečně viditelný a dříve v něm sáčky často chyběly. Pokud jsou i jinde, tím lépe.

Hlavním tématem, o kterém bych se chtěl rozepsat, je ale velká nezodpovědnost některých majitelů při venčení psů. Jak jsem již zmínil, jsem sám pejskař. Psa jsme měli doma už od dětství – hlídal dvůr, občas utekl, toulal se, ale vždy se k večeru vrátil. Dnes si lidé pořizují čtyřnohé parťáky pro radost a potěšení, což je na jednu stranu v pořádku, ale na druhou stranu si psa často pořídí unáhle. Prostě se jim líbí, a nikdo příliš nepřemýšlí nad jeho potřebami. Štěňátka jsou rozkošná, ale jednou z nich vyroste statný pes, který potřebuje pohyb, společnost, socializaci atd. A když na to pak nemáme čas, psi postupně strádají a tráví většinu času zavření někde doma. Teď nemluvím o malých domácích mazlíčcích, ale o psech nad 20 kilo.

Před šesti lety jsme si po dlouhé úvaze pořídili Maxe – australského pasteveckého psa. Určitě už mě nebo mou dceru za těch šest let potkala většina obyvatel Bánova. Od štěněte byl veden k základní poslušnosti, k nějakým povelům a hlavně ke kontaktu s ostatními psy i lidmi. Je však svá povaha – není to úplný anděl, je to živý, a proto vím, že je důležité mít ho za všech okolností pod kontrolou. Několikrát jsem ho musel hledat po lese a nachodil jsem si při tom dost kilometrů. Abych tomu předešel, má Max výcvikový obojek a GPS na postroji. Díky tomu si ho mohu dovolit pustit volně, protože vím, že mám přehled, kde je.

Max má zkrátka svou povahu – podobně jako lidé. Někoho má rád, jiný mu neseď. V zásadě je ale nekonfliktní. Zažil jsem situace, kdy na něj nějaký neukázněný pes štěkal, přiběhl až k němu, ale Max si udržel chladnou hlavu. Někdy naopak zavčas projeví nelibost, když se mu jiný pes nezdá. Když mu bylo půl roku, venčila ho tehdy moje sedmnáctiletá dcera. U benzinky na něj zaútočil ohař jednoho nejménovaného myslivce. Max byl na vodítku a měl náhubek, což mu pomohlo, protože ohař mu šel po čumáku. Naštěstí to tehdy odnesl jen náhubek – a bohužel i vyděšená dcera, které se dotýčný pán ani neomluvil. Od té doby se tito psi prostě nesnášejí. A bohužel se potkali ještě dvakrát – jednou to odnesly chlupy a kousnutí do ocasu, podruhé moje pokousaná ruka. Max byl pokaždé na postroji. Majitel se nikdy neomluvil. A vše se navíc odehrálo v místech, kde chodí spousta lidí a cyklistů.

Další nepříjemnost, kvůli které tento článek píšu, se týká jiného psa, kterého podle mě zná také hodně lidí. Pravidelně chodíme trasou kolem pálenice. Několikrát se mi stalo, že vrata u jednoho domu byla otevřená a pes si volně pobíhal – bez vodítka, náhubku i obojku. Dle mého odhadu má asi třicet kilo. Jak nás zahlédl, okamžitě přiběhl a hodně dorážel. Max naštěstí zachoval klid, seděl u mé nohy a sledoval, co se bude dít. Majitel si psa přišel odvolat, ale ten ho vůbec neposlouchal – měl jasně vytyčený cíl. A prý se ho bát nemusím, že je hodný. To jsem „ocenil“ o dva měsíce později, kdy našeho Maxe skutečně napadl. Naštěstí se to opět obešlo „jen“ pár vytrhanými chlupy. Od té doby touto trasou chodím s obezřetností, protože nevím, odkud se pes zase vynoří.

Při nedávné procházce jsem na stejného psa i s majitelem narazil u dětského hřiště v Jakubovci. Snažil jsem se kontaktu vyhnout, ale opět došlo ke konfliktu. Majitel psa volal, ale ten měl opět úplně jiný zájem. Slušně jsem pána požádal, aby si psa přivázel. Odpověděl: „Co mám dělat?“ Zopakoval jsem tedy žádost – a zjistil, že ani nemá vodítko. A navrch se choval hrubě a neomaleně.

Velmi dobře chápu, že každý pes se potřebuje vyběhat a vyblbnout. Ale kvůli nezodpovědným majitelům mám občas opravdu obavu jít se psem ven. A není to jen o těchto dvou případech – myslím, že podobné zkušenosti má ve svém okolí mnoho z nás. Nejvíce mě dokáže vytočit arogance a hulvátství těchto lidí, když je pouze slušně požádáte, aby se podobná situace neopakovala. Přitom stačí tak málo: pět metrů vodítka, trochu ohleduplnosti a slušnosti k ostatním. Žijeme spolu v jedné obci, jsme sousedé, setkáváme se téměř denně – pojďme se pokusit situaci zlepšit. Přestaříme stavět své potřeby nad potřeby ostatních. Jsme ve veřejném prostoru, který patří nám všem. Spousta lidí má ze psů fobii a není příjemné, když na ně běží velký pes – byť „hodný“.

Musím ale také pochválit řadu spoluobčanů, kteří mají psy patřičně vychované, chovají se ohleduplně a jsou tolerantní. Chápu, že pro každého je jeho pes ten nejhodnější, ale ostatní to tak vidět nemusí. A hlavně – nikdy nevíme, jakou má zrovna náš chlupáč náladu.

Pomalou přichází jaro, lidé budou více venku – nejen pejskaři, ale i maminky s kočárky, senioři, cyklisté. Nerad bych se někdy dočetl, že někoho napadl agresivní pes. Po šesti letech každodenního venčení mám ale pocit, že k tomu bohužel pomalu spějíme.

Zkusme dodržovat pár základních pravidel, která by měl znát každý pejskař. A je jedno, jestli má dvě uštěkané schiby útekářky, Bertíka, který vzbuzuje respekt, nebo Maxe s jeho veselou, milou, ale složitou povahou.

Na závěr jedna rada: pokud máme pocit, že psa tak úplně nezvládneme, nebo ho prostě chceme lépe vychovat, máme tu skvělý cvičák, který vedou lidé milující psy a rádi nám pomohou s jakýmkoli problémem. Nezapomínejme: náš pes je naší vizitkou – a ukázkou toho, jak jsme tolerantní ke svému okolí.

Bánovská farnost u apoštolských prahů

Česká národní pout' 26. 3. - 1. 4. 2025

V jubilejním roce 2025 slaví katolická církev Svatý rok – mimořádný čas milosti a duchovní obnovy. Pro věřící po celém světě to znamená jedinečnou příležitost znovu se přihlásit k Bohu, zakusit Jeho milosrdenství a také projít tzv. **Svatou branou**, která je jedním z viditelných znamení tohoto roku.

I když se této neopakovatelné pouti z naší farnosti zúčastnila jen malá skupina, vydali se jako „Poutníci naděje“ do Říma, aby se během Národní poutě modlili za své rodiny, církev i za naši zem.

Jako diecézní referent organizace Národní poutě pro olomouckou arcidiecézi byl pověřen P. Jiří Kupka, ředitel Teologického konviktu v Olomouci, ve spolupráci s CK Miklas Tour Prostějov. Mrzelo nás, že se ze zdravotních důvodů nemohl zúčastnit poutě s naším autobusem. Z několika možných variant programu jsme zvolili delší pobyt v Římě o jeden den a celodenní návštěvu Assisi. Průvodcem nám byl skvělý P. Bedřich Horák a jako bonus jsme měli dalšího výborného kněze, P. Pavla Sošku, rodáka ze Lhotky u Hradčovic. Oba studovali v Římě, jejich vědomosti a ochota byly zúročeny v možnosti variability doprovodného programu – podle zájmu a zdravotních dispozic poutníků.

Náš program byl v den příjezdu do Říma obohacen o mši svatou v kostele Panny Marie na Oltáři nebes. Společně jsme se zúčastnili také slavnostní mše svaté v bazilice sv. Jana v Lateránu, která zahajovala Národní pout'. Byl pátek, odpoledne následovala společná modlitba Křížové cesty – den stanovený svatým otcem Františkem jako „24 hodin pro Pána“ – v bazilice sv. Pavla za hradbami.

Sobotní odpoledne patřilo průvodu, který s českými vlajkami u Andělského hradu po Via della Conciliazione dorazil do baziliky sv. Petra ve Vatikánu, kde následovala společná mše svatá s našimi biskupy u hlavního oltáře. Slavnostní zakončení české národní pouti se konalo v nedělním odpoledním čase v bazilice Panny Marie Větší. Po bohoslužbě zazněly chorál Svatý Václave a národní hymna. Do všech zmíněných bazilik se vcházelo Svatou branou, symbolem jubilejního roku.

K velké lítosti všech poutníků byla plánovaná sobotní audience u svatého otce kvůli jeho rekonvalescenci zrušena. Františkovy pozdravy přítomným vyřídil kardinál Michael Czerny, papežův blízký spolupracovník. Ten také poděkoval za dar českých poutníků papěži ve výši 25 tisíc eur, který je určen pro chudé.

Hlavním posláním Národní poutě byl duchovní program. Ten byl umocňován zpěvem studentů a pedagogů ze Žďáru nad Sázavou, Kroměříže a Cecilské hudební jednoty z Ústí nad Orlicí. Že Bůh není jen v chrámech, ale i na ulicích, dokázali symbolicky svým zpěvem a tancem studenti před Lateránem.

Pečlivou organizací a přípravou CK Miklas Tour, perfektním vedením, skvělou partou lidí z mnoha míst Moravy, výborně situovaným hotelem naproti hlavnímu vlakovému nádraží Termini,

odkud bylo spojení metrem, jsme v tak krátké době mohli poznat Věčné město s mnoha historickými památkami, náměstími, fontánami, a navštívit Vatikánská muzea zdarma.

Po návštěvě Říma nás čekalo středověké město Assisi. Svatý František, svatá Klára – nádherné chrámy s jejich hroby, kostel sv. Damiána, překrásné výhledy na okolní přírodu. Po rušném Římě oáza klidu.

Zážitkem byla prohlídka baziliky Panny Marie Větší. Tam je umístěna rakev s ostatky blahoslaveného Carla Acutise, tak jak si to tento „božský ajťák“ přál. Odchod papeže Františka oddálil jeho svatořečení.

Ani v Assisi nechyběla mše svatá. Spolu s dalšími účastníky a kněžími jsme tak zakončili Národní pout'. Skupina poutníků od Uherského Hradiště poděkovala 7. dubna v Uherském Hradišti v kostele sv. Františka Xaverského při mši svaté sloužené P. Petrem Bulvasem za všechny účastníky národní poutě a jejich rodiny.

Z modlitby Jubilejního roku 2025:

*Kéž milost tohoto Jubilea
v nás, poutníků naděje,
oživí touhu po dobrech nebeských
a vleje do celého světa
radost a pokoj našeho Vykupitele.*

JUBILEJNÍ ROK
2025

Zahajovací mše svatá
Bazilika sv. Jana v Lateránu

Arcibiskup Josef Nuzík
Bazilika sv. Jana v Lateránu

Tančící schola - studenti ze Žďáru nad Sázavou
Bazilika sv. Jana v Lateránu

Bazilika svatého Františka
Assisi

Hlavní oltář
Bazilika sv. Jana v Lateránu

Zprávy z farnosti

Pouť v Jakubovci

Pouť ke kapličky sv. Cyrila a Metoděje v Jakubovci bude v sobotu 5. července 2025. Po večerní bohoslužbě v kostele sv. Martina půjde průvod ke kapli a tam krátká pobožnost.

Posvěcení kostela sv. Martina

V neděli 13. 7. 2025 si připomeneme výročí posvěcení kostela sv. Martina. Stalo se tak 17. 7. 1743. Slavnostní bohoslužba začne v 10:30 hod. Na bohoslužbu jsou zváni všichni občané, zvláště srdečně zveme krojované. Odpoledne se těšíme na Memoriál Zdeňka Zálešáka, který tradičně připravuje soubor Hútek.

KRISTÝNA MIKULČÍKOVÁ

Pouť rodin na Provodov

V rámci jubilejního Svatého roku 2025 vyrazilo několik rodin z Bánova na pěší pouť z Luhačovic na Provodov, kde se nachází poutní kostelík Panny Marie Sněžné.

Nešlo jen o posílení společenství rodin, trochu fyzické aktivity, ale také o příležitost získat plnomocné odpustky. Počasí nám přálo, sluníčko krásně svítilo, a tak jsme si mohli užívat cestu plnými doušky – stejně jako kdysi naši rodiče a prarodiče, pro které byla tato pouť každoročním příjemným zážitkem.

Většina poutníků putovala pěšky, někteří přijeli na kole a někteří autem. Věkové složení účastníků bylo opravdu pestré – od teenagerů až po seniory.

Na Provodově jsme se nejdříve osvěžili nejen fyzicky, ale hlavně duchovně při mši svaté. Po ní následoval program pro děti a přednáška pro dospělé. Poté jsme se vydali na zpáteční cestu.

Akce byla velmi zdařilá a těšíme se na další společné výšlapy a setkání.

VERONIKA ČERNÁ

Májové koulení 2025

Již devátý ročník se uskutečnil tradičně druhou sobotu v květnu.

Tuto krásnou soutěž, pořádanou farností Bánov, stvořili a osm let pro zábavu a potěšení sezdáných párů organizovali manželé Vran-kovi, kterým patří velké poděkování. Letos (i pro další roky) si s organizací dali záležet manželé Černí. Zachovali celý systém, řád i pravidla. Drobné změny nastaly v ocenění všech zúčastněných, po grafické i hudební stránce. Letošní smršť devítek způsobila, že nejspíš příští rok vznikne nová kategorie!

Koulení se zúčastnilo celkem 15 manželských párů.

Ze Suché Loze letos k našemu zklamání nedorazil nikdo, proto ve-lice zveme na trénink během roku u nás na hale a pak hurá na desátý ročník.

Z Bystřice nám svou účastí udělaly radost tři páry. Zahrály si, pak s námi i poseděly. Příští rok jim přejeme postup.

Z Bánova se sešlo 12 silných a šikovných párů. Většina byla v ci-vilu, někteří měli sladěná trička, dresy a dva manželské páry si dali práci s výrobou kostýmů. Šmerdovi byli úžasní jako pštrosi. Černí jako pavouk v pavučině získali nejvíce hlasů a tedy i výhru za nejlepší kostým v podobě skleniček a vína.

1. místo vyhráli Michaela a Marek Vystrčilovi, odnesli si domů putovní dřevěné sousoší, broušené sklenice na víno, dárkový koš a láhev sektu. Gratulujeme!

2. místo a dárkový balík získali vítězové z loňska – Ilona a Lubo-mír Matějčikovi.

3. místo již podruhé obsadili Veronika a Pavel Šmerdovi, vyhráli dárkový balíček.

4. místo („bramborové medaile“) získali Petra a Zdeněk Pomyka-lovi, obdivuhodní čtyřnásobní vítězové.

Všem srdečně gratulujeme!

Veliké poděkování patří P. Jiřímu Putalovi, který zastupuje farnost a Májové koulení opět podpořil. Poctil nás svou účastí po večerní bohoslužbě, shlédli napínavý finálový souboj a pak předal výher-cům jejich ceny. Společné posezení bylo velice příjemné, pohoš-tění nachystané od loňských vítězů – Matějčků bylo tak dobré, mizelo před očima a Vystrčilovi stihli jen tak tak obkukat, co je příští rok čeká. Díky Lubovi bylo i nezapomenutelně veselo – co slovo, to perla a výbuch smíchu.

Tak zase za rok! Těší se vaši pořadatelé.

Farnost Bánov a Hútek pořádají při příležitosti
282. výročí vysvěcení kostela sv. Martina v Bánově

v neděli

13.7.2025 od 15:00

Folklorní memoriál Zdeňka Zálešáka

V programu vystoupí:

Mužský sbor z Bulhar

Pozdní sběr z Napajedel

Mužský sbor Súsedé z Újezdce

Oldrozmarýn z Újezdce

Hútek

Areál bánovské pálenice

FARNÍ DEN

31. srpna 2025
areál Pálenice

PRO RODINU

Program: 14.00 - mše sv. v kostele

s žehnáním aktovek

15.00 - areál Pálenice

hry, soutěže

skákací hrad

dětská diskotéka

tombola pro děti

občerstvení

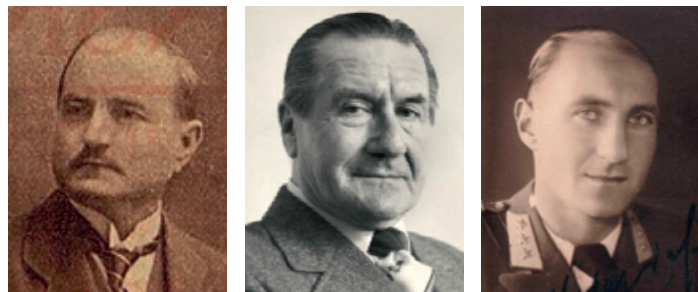
Rod Josefa Haluzického, nadučitele v Bánově

Haluzický – příjmení, které v dnešní době nemusí znít povědomě. Starší ročníky mohly toto příjmení zaslechnout ve školních vyprávěních svých prarodičů a literárně znalým může připomenout knížku, kterou někdy četli.

Příjmení přišlo do Bánova s Josefem Haluzickým, který se sem přestěhoval v roce 1880. Josef se narodil 30. ledna 1842 v Močidlánech, patřících pod panství Holíč na Slovensku. Holíč se nachází blízko Hodonína a je to přibližně hodina cesty autem z Bánova. Panstvím Holíč procházela uhersko-česká obchodní trasa, tzv. Česká cesta, která spojovala Prahu s Budínem (část Budapešti). Jeho otec byl Juraj Haluzický, šafář¹ z Holíče, a jeho matka Rosálie Škádrová z Trnovce. Josef se narodil jako třetí v pořadí – před ním přišli na svět Barbara a Jan. Po Josefovi následovaly další čtyři děti – Alžběta, Anna, Rosálie a jako poslední Juraj, který nesl jméno svého otce. Josef, Alžběta a Anna se narodili v Močidlánech, ostatní sourozenci se narodili v Holíči.

Dá se předpokládat, že když Josefův otec zastával důležitou pozici šafáře v panství, Josefovi to zajistilo kvalitnější vzdělání, což následně vedlo ke kariéře učitele. V 19. století nemohl být učitelem jen tak někdo, takže jimi byli spíše muži z majetnějších a váženějších rodin. Učitelská kariéra zavedla Josefa ze Slovenska do Česka, nejprve do Horní Lidče a poté také do Bzové. V 70. letech 19. století si našel svou manželku Marii Bosákovou, dceru čtvrtníka² Josefa Bosáka, pocházející ze Záhorovic. Svatba proběhla 19. ledna 1874 v Záhorovicích. Marie měla v matrice zapsáno jméno Maria Carmelo Bosáková. Toto neobvyklé prostřední jméno bylo na počest Panny Marie Karmelské, protože Marie se narodila v den jejího svátku, což tehdy byla běžná praxe.

Netrvalo dlouho a v květnu 1875 přišlo na svět jejich první dítě, Aloisie. O dva roky později se jim narodil první syn Bohumil Štěpán, ale ten zemřel po dvou týdnech na bronchitidu³. Další syn se narodil 8. března 1879 a dostal stejné jméno jako předchozí syn, ale se změněným druhým jménem – pojmenovali ho Bohumil Josef Haluzický. To bylo poslední dítě, které se Josefovi a Marii narodilo v Bzové. V roce 1880 se totiž přestěhovali do Bánova na číslo 134, což byl obecní dům, ve kterém sídlila škola.

vlevo – spisovatel Bohumil Haluzický,
uprostřed – jeho syn Juraj,
vpravo – druhý syn Ivan
Zdroje fotek: wikipedia.sk, hc.sk, VHU.sk

Josef Haluzický byl v Bánově jmenován nadučitelem⁴ a začal dávat dohromady bánovské školství, které bylo v tristním stavu. Zdá se, že bánovské škole věnoval mnoho času a pozornosti, protože další dítě se jim narodilo až v roce 1885 – tedy celých pět let po příchodu do Bánova. Narodil se jim syn Otto Emanuel Jan Haluzický.

Těsně před Vánoci 1886 obdrželi dárek v podobě dalšího syna nesoucího jméno Viktor Jan Haluzický. O tři roky později se jim po dlouhé sérii synů narodila dcera Anežka, ale ta bohužel zemřela v den narození na běžně klasifikovanou příčinu "životní slabost". Následující rok přišla další rána pro rodinu, když malý Viktor Jan ve třech letech podlehl záškrtu⁵. V roce 1892 se jim narodil poslední syn, opět nesoucí stejné jméno jako jeho zesnulý bratr, ale s obměněným druhým jménem – Viktor Richard Haluzický. Celkem měli Josef a Marie sedm dětí, z nichž čtyři se dožili dospělosti.

Ted' trochu odbočíme od Josefa a podíváme se na osudy jeho potomků, protože i ty ukrývají zajímavé skutečnosti. Nejstarší dcera Aloisie začala kolem patnáctého roku života pracovat na bánovské poště a tam zůstala po celý zbytek svého působení v Bánově. Kolem roku 1910 byla její pozice poštovní oficiantka⁶. Od příchodu do Bánova žila s otcem a matkou v budově školy na čísle 134. Po smrti otce se přestěhovala do jiné obecní budovy, a to na číslo 13. Její funkce na poště se časem změnila na nejvyšší možnou pozici – poštmistra⁷. Funkci poštmistra dříve vykonával i její otec Josef, několik let jako vedlejší profese k učitelování. Aloisie se pravděpodobně nikdy nevdala – podle sčítání lidu byla v roce 1921 stále svobodná, ve svých 46 letech. Její osud je dále momentálně neznámý, ale na rodinném hrobě v Bánově se nevyskytuje, takže je možné, že se odstěhovala na Slovensko za ostatními členy rodiny a tam také zemřela.

O synovi Bohumilovi se moc rozepisovat nebudu, dá se o něm mnoho informací najít na internetu, takže sem napíšu spíše to, co na internetu nenajdete. Bohumil Haluzický je známým spisovatelem, publicistou a literárním historikem. Napsal například Ubozí a radostní či Žitkovské čarování. Studoval na gymnáziu v Uherském Hradišti, ve studiích dále pokračoval v Brně a v Německu. Učil na několika školách v Česku i na Slovensku. V lednu roku 1910 se v Brně u sv. Tomáše oženil s Miladou Hrubanovou z Vyškova. Otec Milady byl František Hruban, což byl přednosta okresního soudu v Uherském Brodě. Bohumil žil střídavě na různých místech – střídalo se to mezi Brnem, Bratislavou, Uherským Brodem, ale od roku 1946 už zůstal v Bratislavě. Zemřel v roce 1957, ve svých 77 letech.

Bohumil měl s Miladou dvě děti – Juraje Františka Jozefa a Ivana. Oba synové se narodili v Uherském Brodě, ale po pár letech se celá rodina přestěhovala do Bratislavy. Oba jeho synové se stali významnými osobnostmi na Slovensku. Juraj Haluzický, narozen 1911, se stal dirigentem klasické hudby a pedagogem. Byl děkanem hudební fakulty VŠMU⁸ v Bratislavě a později prorektorem celé VŠMU. Juraj zemřel v roce 1991 v Bratislavě. Ivan, narozen 1913, se zase stal důstojníkem slovenského a československého letectva a také velitelem posádky piešťanského letiště, s nímž se

účastnil Slovenského národného povstání. Ivan byl po válce zatčen a politicky pronásledován komunistickým režimem. Zemřel v roce 1965 v Bratislavě. O Jurajovi i Ivanovi je možné dohledat více informací na internetu.

Další syn Josefa a Marie, Otto Emmanuel, se vydal na učitelskou kariéru po vzoru svého otce. Ottovi se dostalo kvalitnějšímu vzdělání, protože šel studovat na matiční české reálné gymnázium v Moravské Ostravě. Po vystudování gymnázia se vydal dělat suplujícího učitele na různé školy. Učil třeba na obecním českém gymnáziu v Kyjově, kde později studoval jeho bratr Viktor. Poté se usadil v Brně, kde učil na několika školách. Otto byl učitelem jazyka českého a německého. V roce 1919 se v Brně u sv. Tomáše oženil s Žofií Sedlákovou z Rudic, dcerou čtvrtníka Josefa Sedláka. V roce 1922 se jim v brněnské porodnici narodila dcera Dagmar, která ale v roce 1939 zemřela na destruktivní plicní tuberkulózu ve Státním léčebném ústavě v Dolním Smokovci, který se nachází na Slovensku. Dagmar byla převezena do Bánova, kde byla pohřbena. Další děti Otty a Žofie nejsou momentálně známy. Otto se během své kariéry stal profesorem na 1. českém gymnáziu v Brně či ředitelem učitelského ústavu v Brně. Na nějaký čas se odstěhoval do Bratislavy, jako i ostatní členové jeho rodiny, kde pokračoval jako profesor středoškolského učitelského ústavu v Bratislavě. Otto byl autorem i několika čítanek pro slovenské středoškolské studenty. Zemřel v roce 1953 v Brně.

Hrob rodiny Haluzických

Poslední syn Viktor Richard, stejně jako Otto, dostal kvalitnější vzdělání než jeho vrstevníci. Jak už bylo zmíněno výše, studoval na obecním českém gymnáziu v Kyjově. Po gymnáziu šel Viktor studovat českou vyšší obchodní školu v Brně, kde pak nějakou dobu učili oba jeho bratři – Bohumil a Otto. Po dostudování pracoval Viktor jako úředník v bance v Brně, pak ale začala 1. světová válka a Viktor byl zrovna ve věku, který byl mobilizován mezi prvními. Protože byl Viktor vzdělaný, tak začínal v Rakousko-Uherské armádě jako desátník, což byla poddůstojnická hodnost. Nastoupil do pěšího pluku č. 49 a účastnil se války na ruské frontě. Prakticky hned na začátku, 9. září 1914, války byl zajat v Tomašově (Polsko). V srpnu roku 1918 se Viktor přidal do legií, kde začal s hodností vojín v 2. střelecké divizi. Postupně se v legiích vypracoval na nadporučíka, což už je hodnost nižšího důstojníka, a dostal se do útvaru finanční správy legií. Viktor skončil v legiích přesně 2 roky po jeho vstoupení do nich, tedy 13.8.1920. Po válce v armádě ještě zůstal jako důstojník československé armády v záloze, v pěším pluku č. 23, tzv. „Amerických Slováků“. Měl již hodnost kapitán a byl důstojník hospodářské služby. Viktor pracoval jako úředník legionářské centromise, nejprve v egyptské Káhiře a poté v Praze. V roce 1924 se v Bubenči u Prahy oženil s francouzskou Madeleine Adèle Léontine Hélène Blanquetovou, která pocházela z Flixecourt na severu Francie. Svoji manželku mohl poznat během návratu z války do republiky nebo během cestování, když několik let působil v Káhiře. Po svém působení v Praze se Viktor přestěhoval do Bratislavy, jak tomu bylo u velké části jeho rodiny. V Bratislavě dělal přednostu pokladny na ředitelství bratislavské Dunajplavby. Byl zároveň myslivcem a členem bratislavského LOS. Viktor Haluzický zemřel v sobotu večer dne 5. dubna roku 1941 v lese nad bratislavskou Račou. Během lovu sluk byl zastřelen pytlákem Štefanem Skálou z Rače a na místě zemřel. Viktorova vraha pronásledovali četníci a vojáci skoro 14 dní, než to nakonec dostihli a zastřelili. Na místě jeho smrti byl o pár let později zhotoven pomník, který nese jméno Haluzického pomník a jeho přesnou polohu lze najít na mapách. Momentálně nejsou známy informace o potomcích Viktora a Madeleine.

To byly stručné osudy dětí a vnoučat bánovského učitele. Když se vrátíme zpět k Josefovi, prožil zbytek života v Bánově, kde až do své smrti učil. Zemřel 9. dubna 1911, pohřeb se konal o dva dny později. Příčina smrti byla stanovena marasmus senilis, což je běžná diagnóza úmrtí starších lidí v matrikách – jedná se o sešlost věkem. Pohřben je v Bánově.

Po Josefově smrti se jeho manželka Marie odstěhovala za ostatními členy rodiny do Bratislavy, kde až v roce 1934 zemřela. Marie byla poté převezena do Bánova, aby mohla být uložena k Josefovi.

Josefovi i Marii bylo uděleno čestné občanství Bánova, což je zmíněno na jejich náhrobku, který je již hůře čitelný. Hrob rodiny se nachází přibližně uprostřed hřbitova, napravo od kříže – vysoký světlý náhrobek.

-
- 1 - **šafář** – správce hospodářství nebo statku, který dohlížel na práci poddaných a chod panství
  - 2 - **čtvrtník** – malý rolník, který vlastní nejvíce čtvrtlání půdy, lán = stará česká jednotka plošné výměry a vzdálenosti
  - 3 - **bronchitida** – zánět průdušek, respirační onemocnění dolních cest dýchacích
  - 4 - **nadučitel** – vedoucí učitel, který kromě výuky dohlížel i na práci ostatních učitelů
  - 5 - **záškrt** – infekční onemocnění postihující především horní cesty dýchací
  - 6 - **poštovní oficiantka** – nižší úřednice na poště, která vykonávala běžnou administrativní agendu, bez vedoucích pravomocí
  - 7 - **poštovní mistr** – vedoucí pošty – měl na starosti řízení provozu poštovního úřadu, dohlížel na doručování zásilek, vedení zaměstnanců, správu peněz, poštovních dokumentů i komunikaci s úřady
  - 8 - **VŠMU** – Vysoká škola múzických umění v Bratislavě

MARKÉTA ZÁLEŠÁKOVÁ

Okénko do mateřské školy

V naší mateřské škole se věnujeme environmentální výchově, protože věříme, že kontakt s přírodou je velmi důležitý. Děti se skrze něj učí vnímat svět kolem sebe, chápat přirozené souvislosti a rozvíjet odpovědný vztah k životnímu prostředí.

Společně jsme založili zahradní truhlíky, ve kterých děti pěstují hrášek, jahody, ředkvičky a rajčata. Už v květnu sklízíme první úrodu, což je pro děti obrovská radost a odměna za jejich péči. Záhonky pravidelně zalévají, plejí a sledují, jak rostliny rostou. Tato každodenní péče je učí trpělivosti, vytrvalosti i odpovědnosti.

Nově jsme také založili květinový záhon s lučním kvítím, který časem rozkvetne a zkrášlí naše okolí. Věříme, že přiláká různé druhy hmyzu, které budeme s dětmi pozorovat a povídat si o jejich významu. Díky tomu se děti naučí vnímat důležitost biodiverzity a soužití různých druhů v přírodě.

Součástí naší školky jsou i zvířátka – společně se staráme o želvičku a křečku. Péče o ně rozvíjí u dětí smysl pro odpovědnost, empatii a schopnost všimnout si potřeb jiného živého tvora.

Aktuálně jsme naši pozornost zaměřili na motýly. Pořádili jsme housenky martináče pajasánového a s napětím sledujeme, jak se postupně mění – je to krásná ukázka životního cyklu a zázraků přírody, které děti přímo zažívají.

Těšíme se na další zážitky, které nám společná péče o přírodu přinese.

Exkluzivní „SUMMER ENGLISH CAMP“ pro děti 6-11 let

21.7.-25.7.2025 - denně 8.00 – 16.30 hod.

Počet dětí ve skupince: 9 + max. 1 náhradník

Cena: 3 800 Kč

V ceně: kvalitní, zábavná dopolední výuka
a odpolední sportovní a tvořivé aktivity
s anglicky mluvící lektorkou, oběd a pitný režim

Přihlaste své děti do **30.6.2025** na studiovyva@gmail.com
nebo na webu: studiovyva.cz / tel. 605 286 223

ALL IN ENGLISH 😊

Jednotka sboru dobrovolných hasičů obce Bánov vás zve na

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ V HASIČSKÉ ZBROJNICI

v sobotu 13. září 2025 od 14:00 do 18:00 hodin

PROGRAM: Prohlídka hasičského auta, výstroje a výzbroje hasičů a prostor hasičské zbrojnice, skákací hrad, střelba ze vzduchovky, opičí dráha, malování na obličeji, hasičské omalovánky atd.

OBČERSTVENÍ: Párek v rohlíku, čepované pivo, kofola

Všichni jste srdečně zváni!

LUDMILA HORŇÁKOVÁ

Na chvílku do knihovny

V pátek 6. září zněla velkorysými prostory Panského domu píseň „Zafoukej větříčku“, která byla tolik milá Rostislavu Švehlíkovi.

V březnu nebývá o návštěvníky v knihovnách nouze. Knihovny slaví Březen – měsíc knih, pořádají různé akce a besedy. Také my jsme postupně přivítali všechny třídy z bánovské mateřské školy a budoucí čtenáře seznámili s tím, jak to v knihovně funguje.

Předškoláky navštívily dvě „pohádkové babičky“, které ani jejich vlastní vnuci nepoznali. Jejich čtení dětem zpříjemnilo návštěvu. Další skupinkou byla přípravná třída ze ZŠ Suchá Loz. Děti s paní učitelkou dorazily autobusem a v knihovně si užily dopoledne plné čtení, prohlížení, hádanek, her a povídání.

V dubnu se přišli pochlubit bánovští prvňáčci, jak už umějí číst a psát. Jsme rádi, že paní učitelky na důležitost budování vztahu ke knihám nezapomínají a využívají místní knihovnu.

Naše knihovna uspořádala pro děti divadelní představení v sále ZŠ. Paní Lenka Sasínová z Uherského Hradiště zahrála pohádky Otesánek a Sněhurka a sedm trpaslíků.

V době letních prázdnin bude knihovna otevřena opět jen v úterý od 15:30 do 18:30.

**Nedři,
RAV SE!**

TAUROS
RENT

PŮJČOVNA STROJŮ

www.tauros-rent.cz

725 883 547

Tauros Rent s.r.o.

Nivnická 2875, 688 01 Uherský Brod 1

TAUROS

ÁPĚNÍ DRCENÍ ODPADU ZPRACOVÁNÍ ODPADU PŘÍVĚSNÉ VOZÍKY VYTÁPĚNÍ DRCENÍ ODPADU ZP
TECHNIKA ELEKTROCENTRÁLY VYSOUŠENÍ MINI BAGRY VIBRAČNÍ TECHNIKA HUTNÍČÍ TECHNIKA ELEKTROCENTRÁLY VYSOUŠEN
MPERY BOURÁNÍ ŘEZAČKY PRACOVNÍ PLOŠINY MINI DUMPERY ČISTÍCÍ STROJE BOURÁNÍ ŘEZAČKY P
VNÍ PLOŠINY MINI BAGRY VRTÁNÍ ZAMETACÍ STROJE MINI DUMPERY DRCENÍ PRACOVNÍ PLOŠINY MINI BAGRY VRTÁNÍ Z
NÍ ODPADU VIBRAČNÍ TECHNIKA VYTÁPĚNÍ DRCENÍ ODPADU ASFALTOVÁNÍ ZPRACOVÁNÍ ODPADU VIBRAČNÍ TECHNIK
KY ČISTÍCÍ STROJE PÍSKOVÁNÍ ZAHRADNÍ TECHNIKA VYSOUŠENÍ PŘÍVĚSNÉ VOZÍKY ČISTÍCÍ STROJE PÍSKOVÁNÍ ZA

ZŠ Bánov

MGR. HANA BORÁKOVÁ

Památka padlých

Na přelomu dubna a května jsme se se čtvrtáky a oběma šestými třídami vydali k pomníkům padlých, abychom si tyto hrdiny připomněli a uctili jejich památku. Vždyť letošní rok je opravdu výjimečný. Osmdesát let od konce války.

U obou pomníků jsme zapálili svíčky, kdo chtěl, připojil modlitbu. Jako každý rok, i letos, děti velmi zaujalo putování a příběh Josefa Bublíka. Třída 6.B poslouchala s naprosto zatajeným dechem. A už ani nevím, od koho padla poznámka, kdo ví, co by tomu pan Bublík říkal, že se po něm dnes jmenuje škola a jak by se mu asi líbila?

Další letošní zajímavostí při vycházce bylo povídání o historii a "výměně" pomníků, kterou popisoval v loňském ročníku BZ pan historik Jančář. Myslím, že pro děti byla taková vycházka cennou součástí výuky. Je krásnou a důležitou povinností dospělých - rodičů, prarodičů a učitelů - stále dětem připomínat, vysvětlovat a mluvit s nimi o tom, že mír a svoboda nejsou samozřejmostí. A že stejně jako v historii, tak i dnes za tyto hodnoty platí lidé cenou nejvyšší.

MGR. HANA BORÁKOVÁ

Literární úspěch

Julie Kašná, žákyně osmého ročníku, získala v letošním školním roce ocenění v literární soutěži pro mladé spisovatele, kterou již tradičně pořádá Střední odborná škola v Luhačovicích.

Porotu oslovila svým napínavým příběhem na téma Spěchej pomalu. O tom, že má Julie pro psaní talent a píše s chutí a nadšením, nás přesvědčuje v každé hodině slohu. V rámci nácviку slohového útvaru úvaha napsala vydařenou práci, v níž srovnávala život ve městě a na vesnici. Kde jinde ji otisknout než právě v Bánovském zpravodaji? A Julii přejeme, ať ji psaní stále baví.

Město nebo vesnice?

Většina z nás se v životě setká s otázkou, zda je lepší vesnice nebo město. Já osobně na tuto otázku neznám odpověď. Podle mě je město jako tikající hodiny. Proč právě hodiny? Pro mě je město příkladem neustálého pohybu a ruchu. S každým posunutím vteřinové ručičky si představím tisíce lidí, co se snaží dostat se rychle do práce nebo z práce. Stovky zvuků a barev, které působí chaoticky a energicky. Slyším zvuky aut, autobusů, tramvají, velká náměstí obklopená spoustou obchodů, budov, restaurací a mnoho dalšího. Ale je má myšlenka správná? Město přece nabízí mnohem více možností než jen spoustu ruchu, zmatku, rychlé tempo života a davy lidí. Na rozdíl od vesnice tam máme vše, co potřebujeme mít po ruce. Ať už to jsou knihovny, parky, restaurace, obchody, služby nemocnice, letiště, divadla, kina, hotely, čerpací stanice, dostupnost dopravy, bytů a mnoho dalšího. V dnešní době si také hodně lidí spojuje město s moderním životem a budoucností.

Na druhou stranu vesnice nabízí trochu pomalejší tempo, více času na rodinu, kamarády a domácí mazlíčky. Na vesnici je také hodně přírodních krás. Můžeme dýchat čerstvý vzduch. Na rozdíl od města, kde bývá často smog. Přírodní prostředí nabízí louky, lesy, více živočichů, rostlin, pěstování domácích potravin a tak dále. Velký rozdíl je také v tom, že se lidé na vesnici velmi dobře znají a občas i pomáhají. Ale je to vždy dobře? Bohužel tu nenajdeme tolik služeb, možností dopravy a kultury. Proto právě musíme cestovat do měst.

Všechno má svá negativa i pozitiva. Podle mě zkrátka nemůžeme srovnávat vesnici a město, protože obojí má své výhody i nevýhody. Otázkou zůstává, kde je tedy lepší bydlení, lepší místo k životu?

MGR. ET ING. VERONIKA GREGÁRKOVÁ

Naši žáci na přírodovědných soutěžích

Letošní jaro se na naší škole neslo v duchu mnoha přírodovědných soutěží. V únoru proběhlo školní kolo Biologické olympiády, což je soutěž ve znalostech přírodopisu určená žákům základních škol.

Cílem soutěže je vyhledávat talenty a rozvíjet jejich nadání, zároveň žákům poskytuje možnost účelného a snad i příjemného využití volného času.

Na naší škole se našli odvážlivci ze všech ročníků. V kategorii D soutěžilo 10 žáků ze šestých a sedmých ročníků. V kategorii C se do soutěže přihlásilo 7 žáků z osmých a devátých tříd. Dva nejlepší žáci z každé kategorie postoupili do kola okresního.

Kromě úspěchu ve školním kole musel každý postupující provést ve svém volném čase samostatný „vědecký výzkum“ a písemně

jej pak vyhodnotit a odevzdat jako tzv. vstupní úkol. Okresní kolo kategorie C proběhlo na ZŠ pod Vinohrady v Uherském Brodě, a naši školu reprezentovali A. Vaněk s P. Bobčíkem z 9.A.

Okresní kolo kategorie D se konalo na Gymnáziu v Uherském Hradišti a za naši školu soutěžil L. Kunovský ze 7.A a N. Vaňková z 6.A. Obdobně jako školní kolo i to okresní se skládalo ze 3 částí – vědomostního testu, určování přírodnin a laboratorních úkolů. O vysoké náročnosti soutěže svědčí již to, že zveřejněný studijní materiál obsahoval přes 100 stran textu, doporučený seznam organismů k určování pak přes 200 různých druhů! Přestože se naši žáci neprobojovali na vyšší příčky, i tak jim patří velká pochvala a poděkování za snahu a čas, který olympiádě věnovali. A věřte, nebylo ho málo.

Na konci dubna ještě proběhlo krajské kolo Geologické olympiády v Muzeu jihovýchodní Moravy ve Zlíně, kam se podařilo postoupit z kola okresního F. Gregovskému z 9.B. Na něj a dalších 14 účastníků čekal náročný písemný test z geologických znalostí a poznávání vzorků minerálů, hornin a zkamenělin. František vybojoval pro naši školu krásné 5. místo, za což mu patří velká gratulace a uznání, protože této soutěže se naše škola zúčastnila úplně poprvé a v konkurenci zkušenějších škol je jeho výsledek ohromný úspěch.

Schody nesvobody od demokracie k totalitě

Přijali jsme nabídku Slováckého divadla Plusko uskutečnit u nás ve škole workshop k moderním dějinám na téma "Schody nesvobody - od demokracie k totalitě".

Společně se dvěma lektorkami byli naši osmáci vtaženi do příběhu Olivie a Filipa na konci druhé světové války na Slovácku, vcítili se do atmosféry očekávání konce války, vnímali poválečnou euforii, nástup komunistické totality, nezdařilý pokus o překročení státní hranice, pracovní tábor na Jáchymovsku.

Obě lektorky zapojily celou třídu, tančilo se, spolupracovalo, četlo z fiktivního deníku, přemýšlelo o rozhodnutích... Workshop nebyl jen o historických faktech, ale i o emocích, reakcích lidí, kteří stáli před těžkou volbou. To vše mohli během úterního dopoledne také naši osmáci prožívat.

A jak to viděli sami OSMÁCI?:

- workshop byl přednesen formou hry
- bylo skvělé, že jsme mohli pracovat ve skupinách
- workshopem nás provázel příběh o dívce Olivii, otevřelo nám to oči
- dozvěděli jsme se spoustu nových informací o totalitě, demokracii i druhé světové válce
- obě paní lektorky se k nám chovaly mile a příběh dokázaly srozumitelně vysvětlit
- program zpestřily taneční a kreslicí prvky
- určitě nám tato přednáška pomohla více porozumět budoucímu učivu v dějepisu.

Osmáci i já, jako učitel, který je celou dobu workshopu doprovázel, jsme si celý den mimořádně užili, nevnímali jsme čas, téměř se nám nechtělo končit. Bylo zajímavé stát se součástí tohoto smysluplného projektu.

MGR. MARIE GAJDUŠKOVÁ

Žákovský parlament ZŠ Bánov v Kroměříži

Ve středu 7. 5. 2025 se žáci Žákovského parlamentu ZŠ Bánov zúčastnili výjezdního zasedání v Kroměříži.

Navštívili jsme základní školu na Komenského náměstí, kde jsme prezentovali akce našeho žákovského parlamentu. Společně jsme tvořili materiál pro Den včel, který jsme si přivezli i k nám do školy a který s parlamentem určitě uspořádáme. Po dopoledním programu jsme navštívili Muzeum Karla Kryla a Podzámeckou zahradu. Užili jsme si nádherný den a navázali nová přátelství. Snad se brzy zase setkáme, tentokrát u nás ve škole.

TEXT: VLASTIMIL ONDRA

FOTA: SÁRA VELECKÁ 6. B | ROBIN MAHDAL 6. A - ČLENOVÉ FILMOVÉHO KROUŽKU ZŠ BÁNOV

Zápis do 1. třídy

Do budoucí první třídy bylo přijato 25 žáků.

Jejich patroni, nynější žáci osmých tříd, si pro ně už k zápisu připravili divadlo. Zahráli předškolákům pohádku O Červené karkulce. Tuto hru nacvičovali celý předcházející měsíc. V duchu této pohádky pak probíhal i samotný zápis. Žáčci se cítili bezpečně a měli tak prostor ukázat řadu svých rozvíjejících se dovedností. Už se na nové spolužáky moc těšíme.

Závěry kulatého stolu na téma „Výskyt sršně asijské v ČR“

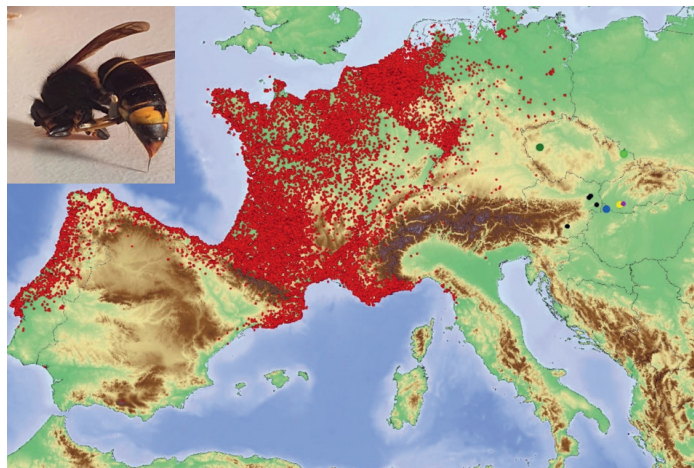
Dne 20. 5. 2025, příhodně na Mezinárodní den včel, proběhl na půdě Poslanecké sněmovny ČR kulatý stůl na téma výskytu sršně asijské v České republice. Kulatý stůl proběhl pod záštitou doc. RNDr. PhDr. Oldřicha Hájka, Ph.D., MBA, senátora PČR, ekonoma a včelaře, a Mgr. Margity Balaščíkové, poslankyně PČR. Kulatého stolu se zúčastnilo několik desítek odborníků a včelařů. Jaké jsou závěry kulatého stolu?

Během informacemi velmi nabitého programu vystoupilo na sedm přednášejících, kteří tematicky a svou aktuálností pokrývající problematiku sršně asijské. „Sršeň asijská je nebezpečný invazivní živočich, kterého jsme u nás již několikrát zaznamenali a v západní Evropě, zejména ve Francii a Belgii, je už poměrně hojně rozšířený. Jde o velmi aktuální téma a musíme mu věnovat pozornost, než bude pozdě. Sršeň asijská je mj. velmi nebezpečná pro včelu medonosnou. Dělnice sršně za den uloví až 4 včely. Jde o situaci ohrožující tuzemská včelstva,“ uvádí docent Oldřich Hájek.

Významnou roli v monitoringu a následné eradikaci hrají Agentura ochrany přírody a krajiny ČR. „V případě sršně asijské AOPK ČR získává od veřejnosti záznamy o výskytu prostřednictvím aplikace Nahlaš sršeň, přes e-mail invaznidruhy@aopk.gov.cz či z platformy Najdi.je. U potvrzených nálezů pak pracovníci AOPK ČR dohledávají hnízda, konzultují postup jejich likvidace s Hasičským záchranným sborem, jenž ji provádí, a zajišťují následný monitoring lokalit,“ představuje Ing. Pavel Pešout ředitel Sekce ochrany přírody a krajiny. „Díky aplikaci Nahlas sršeň jsme v loňském roce obdrželi přes 1000 hlášení. Na našem území je trvale zasídleno dalších 20 invazivních druhů. Sršeň asijskou u nás pozorujeme od roku 2023 a zatím u nás není trvale usídlena. Z dalších invazivních druhů bych určitě zmínil raka mramorovaného, kterého letos nově pozorujeme u Spytihněvi na Zlínsku“, doplňuje

Kulatý stůl „Výskyt invazivního druhu sršně asijské (vespa velutina) v ČR“

tmavě zelený bod – hnízdo Plzeň 2023,
světle zelený bod – hnízdo Budišovice 2024

RNDr. Tomáš Görner, Ph.D., expert AOPK ČR na problematiku invazivních druhů.

Z hlediska dalších charakteristik a vlastností sršně asijské je potřeba zmínit, že je velmi dobrý, vytrvalý letec. Také dokáže v krajině aplikovat řadu loveckých strategií. Ovšem včele medonosné, z hlediska potravní preference, dává přednost před volně žijícími hmyzem. „Hnízdo sršně asijské dokáže za sezonu zkonsumovat až 90 kg včel, což představuje 4 celé úly. Při takovém apetitu ale jedno hnízdo sršně asijské oslabí všechna včelstva v dostupné letové vzdálenosti takovým způsobem, že jen obtížně přezimují do další sezony,“ doplňuje docent Oldřich Hájek.

Sršeň asijská už není jen hrozbou na papíře. Je tady a představuje reálné riziko. Francouzský region Rhône nabízí varovný příklad. V roce 2016 zde bylo nalezeno pět hnízd. O osm let později jejich počet přesáhl 2 200. Hnízda sršní se přitom mohou objevit téměř kdekoli. Nacházejí se ve stromech, pod střechami, na půdách, v parcích, zahradních kůlnách, městských vnitroblocích nebo v podmačeném terénu. Právě tato rozptýlenost a nepředvídatelnost vyžaduje profesionální zásahové týmy s výcvikem a vybavením, které si poradí i v náročném prostředí, kde běžná technika nestačí. Nezbytným nástrojem jsou karbonové teleskopické tyče s dosahem do výšky až 30 metrů. Jsou vybavené přesným systémem pro aplikaci insekticidů přímo do hnízd. Díky této technologii je možné zasahovat rychle, bezpečně a bez zbytečného ohrožení okolí i samotných pracovníků.

Na příchod sršně asijské dlouhodobě upozorňuje Pracovní společnost nástavkových včelařů (PSNV), která se této problematice věnuje již několik let. Sleduje vývoj v zahraničí, analyzuje rizika a navrhuje konkrétní opatření pro Českou republiku. Vedle odborné činnosti se PSNV zaměřuje také na veřejnost. Vydává informační brožury a letáky, organizuje osvětové aktivity a informuje občany o rizicích, prevenci i možnostech, jak reagovat. „Francie reagovala pozdě a situace se jí vymkla z rukou. Pokud nechceme zopakovat stejnou chybu, musíme jednat včas. Inspiraci máme právě tam, kde už dobře vědí, co sršeň asijská dokáže,“ upozorňuje Ing.

Nález hnízda sršně asijské v automobilu, velikost cca 1 metr, Francie

Václav Novák, odborník, který se tématem dlouhodobě zabývá a aktivně se podílel na jejich likvidaci v terénu.

Na rozdíl od Francie je u nás o toto téma velký zájem ze strany veřejnosti a odborných institucí. Národní centrum zemědělského a potravinářského výzkumu, v.v.i. (CARC) se od roku 2022 aktivně podílí na přípravě eradikačního plánu a metodiky postupu při výskytu sršně. Pomohli jsme nastartovat monitoring sršně asijské zejména skrze platformu Najdi.je a ve spolupráci s autory aplikace Nahlas sršeň. Dále se účastníme vývoje pokročilých řešení – od využití nanotechnologií v tzv. trojském koni až po přípravu harmonizačního radaru. „Na mezinárodní úrovni spolupracujeme na vývoji AI modelů pro identifikaci sršně a zapojujeme se do Horizon scanningu zaměřeného na sledování dalších druhů sršní v Evropě“, představuje RNDr. Jiří Skuhrovec, Ph.D. První hnízdo sršně asijské v České republice bylo nalezeno 5.10.2023 v Plzni. V roce 2024 proběhla likvidace hnízda sršně asijské, konkrétně dne 30.7.2024 v Budišovicích u Opavy. Dále byla celá řada pozorování jedinců tohoto druhu, ovšem bez dohledání hnízda. Velkým problémem z hlediska rozvoje šíření sršně asijské představuje dálková kamionová, kdy sršeň asijská, jako černý pasažér, se veze do dalších regionů a zemí.

Český svaz včelařů se od zjištění prvního výskytu a likvidace hnízda v r. 2023 snaží informovat svou členskou základnu o tom, jak je sršeň asijská nebezpečná pro včely a další opylovatele, jak ji poznat a také jakým způsobem její výskyt nahlásit. Časopis Včelařství č. 11/2023 byl zcela věnován této problematice. Český svaz včelařů oslovil Sdružení dopravců podnikajících ve vnitrostátní i mezinárodní nákladní a osobní dopravě v České republice ČESMAD BOHEMIA s prosbou o šíření informací o sršni asijské mezi řidiči kamionů tak, aby ji uměli poznat a věděli, kam výskyt nahlásit. „Moc nás potěšila rychlá reakce vedení sdružení, když informace proběhla na jejich facebooku,“ informuje Jarmila Machová, předsedkyně ČSV.

Sršeň asijská má v České republice vhodné podmínky pro své zasedlení. Nemáme zde takové zimy, aby sršní královna u nás nemohla přezimovat. Přesto jsou nálezy sršně asijské v České republice zatím stále ojedinělé. Mimo dvou hnízd a několika jednotlivých nálezů, nebyla v Česku pozorována. Nicméně je důležité se na budoucí výskyt připravit, a proto je nutné naučit veřejnost sršeň asijskou rozpoznat. „Přesto bych upozornil na velkou expanzní rychlost sršně asijské. V západní Evropě vidíme opravdu velkou rychlost šíření. Jedno hnízdo sršně asijské vyprodukuje za sezonu 500 -800 nových královen“, upozorňuje Mgr. et Mgr. Jan Walter ze Západočeského muzea v Plzni.

S ohledem na další a další výskyty invazivních druhů je důležitá také koordinace s bezpečnostními složkami, které se na likvidaci podílí. Hasičský záchranný sbor ČR se problematikou invaze sršně asijské na území České republiky intenzivně zabývá. Vzhledem k rizikům, které tato problematika představuje byl vytvořen informační materiál pro jednotky požární ochrany a bude vložen do odborné přípravy. Postup v případě nálezu hnízda sršně asijské a potřeby zásahu jednotky PO je nastaven cestou spolupráce s AOPK. „HZS ČR má již reálnou zkušenost s likvidací hnízda sršně asijské na území Plzeňského kraje, a i z tohoto bylo čerpáno při tvorbě materiálu určeného pro vzdělávání hasičů,“ přibližuje plk. Ing. Martin Legner, MBA, ředitel odboru IZS a jednotek PO.

Dobrou možností monitoringu sršně asijské je využití metod 3D tisku, umožňující vyrobit specifickou monitorovací past. „Laboratoř 3D tisku Gymnázia J. A. Komenského a Jazykové školy s právem státní jazykové zkoušky Uherský Brod jako pilotní projekt realizuje tisk řady experimentálních monitorovacích pastí na sršeň asijskou. V 3D tisku lze pozorovat velké budoucí praktické uplatnění,“ uvádí Jan Krchnáček, student GJaK.

Mgr. Helena Proková, Ph.D., ze Slovenského svazu včelařů, představuje své zkušenosti se sršní asijskou. „Na Slovensku byl první výskyt sršně asijské zaznamenán v roce 2023. Od tohoto roku máme několik pozorování, kdy prozatím poslední bylo 17. března 2025 v obci Pravenec (okres Prievidza). Je potřeba upozornit na značnou expanzi sršně asijské, kdy v roce 2022 bylo ve Francii identifikováno přes 250 000 hnízd. Sršeň asijská se v Evropě velmi dobře adaptuje a je to vyložené městský živočich, kdy mu městské aglomerace velmi vyhovují. Účastnila jsem se likvidace desítek hnízd ve Francii, kdy největší z nich mělo velikost 1 metr a přes 7000 buněk. Sršeň asijská je při vyrušení velmi agresivní. Při útoku bodá opakovaně a na cíl vystřikuje dráždivou moč. Žihadlo sršně asijské je 5 – 7 mm dlouhé, obyčejný včelařský oblek na něj nestačí. Naše zkušenosti ukazují, že největší hnízda mohou vychovat až 1500 královen. Velkým problémem je kamionová doprava, která šíření sršně asijské značně urychluje,“ doplňuje.

Bude rok 2025 rokem sršně asijské? Pozorujeme, že počasí v České republice se mění a klima spíše nahrává příchodu invazivních druhů. „Významné bude letošní sezona. Z hlediska monitoringu sršně asijské jsme, myslím, velmi dobře připraveni. Monitorovány jsou významné dopravní koridory a silnou stránkou je všímavá a spolupracující veřejnost. Přesto jde o velkou výzvu a nyní je potřeba vylepšit zejména technické vybavení. Pořízení teleskopických tyčí je jedna z cest, tak efektivně likvidovat hnízda sršně asijské. Tento kulatý stůl z 20. května 2025 je prvním z aktivit, které ve věci sršně asijské připravujeme. Záznam tohoto kulatého stolu lze pustit na tomto odkazu: videoarchiv.psp.cz/playa.php?cast=4660“ uzavírá Oldřich Hájek, senátor PČR.

Zdroje:

Agentura ochrany přírody a krajiny ČR: <https://aopk.gov.cz/> Český svaz včelařů: <https://www.vcelarstvi.cz/>

Gymnázium J. A. Komenského a Jazyková škola s právem státní jazykové zkoušky Uherský Brod: <https://gjak.cz/>

Hasičský záchranný sbor ČR: <https://hzscr.gov.cz/>

Invazivní druhy: <https://invaznidruhy.aopk.gov.cz>

Pracovní společnost nástavkových včelařů: <https://www.psnv.cz/>

Poslanecká sněmovna parlamentu ČR: <https://www.psp.cz/>

Senát parlamentu ČR: <https://www.senat.cz/>

Slovenský svaz včelařů: <https://vcelari.sk/>

How do you do v Bánově

S potěšením pravidelně čteme v Bánovském zpravodaji o úspěších našich spoluobčanů – ať už ve Spartan Race, o skvělém divadelním spolku Pod lampů nebo o aktivitách folklorních souborů...

To všechno dobře známe. Ale jedna aktivita zůstávala doposud zcela utajená – pod zemí, tzv. „underground“. Tedy alespoň nedávna.

Řeč je o činnosti přátel, spíše tedy přítelkyň anglického jazyka, které se pravidelně scházejí v jistém „šuplete“, jehož přesnou polohu nelze prozradit – navíc je mužům vstup přísně zapovězen. Dámy byly inspirovány slavnou větou profesora Hrbolek ze známého filmu o studentech večerního gymnázia: „Nu, i skladník ve šroubárně si může v originále přečíst Vergilia.“

Tuto hlášku si mírně upravily a rozhodly se zaměřit na angličtinu – jazyk přece jen lehčí a v dnešní době častější. Jejich cílem je číst v originále hry a sonety Williama Shakespeara, a dokonce plánují s tímto repertoárem veřejné vystoupení. V tuto chvíli hledají vhodný sál, který by pojal očekávané množství diváků – O2 aréna byla zavrhnuta pro svou přílišnou vzdálenost, ale slibně se rysuje jednání s Kongresovým centrem ve Zlíně.

V poslední době už se dámy přestaly skrývat a stydět – zejména poté, co byl zvolen D. Trump prezidentem USA a veřejně vystupoval způsobem, za který se rozhodně nestyděl (tak proč by měly ony). Když byl navíc zvolen i americký papež, rozhodly se ukončit utajení a přejít z podzemí do přízemí. Zakládající schůze proběhla 9. května 2025 v jednom nejmenovaném domě. Celkem je členek

dvanáct, z toho osm bylo přítomno, ostatní čtyři se omluvily – nicméně jsou zachyceny na fotografii v pozadí. Dámy razí heslo „Čím míň, tím líp“, boty považují za postačující oděv, což možná přiláká i pozornost mužské části obyvatelstva, která by se pak mohla o vstup do spolku rovněž ucházet.

Považuji za důležité, aby se o tomto sdružení psalo. Spolek zatím nemá oficiální název (původní pracovní název „Pod obecním úřadem“ už není aktuální a lehce zavání plagiátem). Bylo by férové přiznat, že i dámy v důchodovém věku si mohou v originále přečíst Shakespeara – otázkou zůstává, s jakou výslovností a jak správně to přeloží, ale to asi není podstatné. Důležitá je snaha – a za tu si zaslouží poděkování. Vedení obce tuto aktivitu navíc podporuje, což je rovněž hodno ocenění. Nabízí se i návrh na název spolku – „Bánovské paničky“ (bez urážky!), vždyť i William Shakespeare napsal hru „Veselé paničky windsorské“.

Z činnosti spolku by mohly vzejít i praktické výstupy – například pomoc při vítání zahraničních delegací v Bánově, nebo reprezentace obce na mezinárodních konferencích (např. ve Stratfordu nad Avonou). Jejich prvním počinem bylo úspěšné přeložení básně Friedricha Schillera „Óda na radost“, kterou zhudebnil L. v. Beethoven jako závěr své Deváté symfonie. V angličtině se jmenuje Ode to Joy – a právě tu se nyní učí zpívat. Původně chtěly dílo pojmenovat „Proč bychom sa netěšily“, ale když zjistily, že to už zaznělo v Prodané nevěstě, zůstaly u původního názvu.

Nezbývá než se těšit na další obohacení kulturního života v Bánově – a konkurenci současným stálícím bánovského kulturního nebe.

Na závěr bych chtěl jen dodat, že ten, kdo měl to štěstí ochutnat vítězny guláš na Bánovském kotlíku, prožil svou vlastní Ódu na radost – a to doslova.

MARKÉTA PÁČ

Vítání občánků

| 21. 6. 2025

MARKÉTA PÁČ

Setkání šedesátníků

| 7. 6. 2025

100 výročí založení sportu v Bánově na Slovensku

V sobotu 14. 6. slavila naše partnerská obec Bánov u Nových Zámků Dni obce Bánov a zároveň 100. výročí založení sportu v Bánově.

Přijal jsem pozvání starosty Bánova, PhDr. Miloše Rybára, abych mohl za naši obec popřát Lokomotivě Bánov k tomuto krásnému kulatému výročí. Slavnostní atmosféru doplnil probíhající mezinárodní festival dechových hudeb, na kterém hrála i domácí dětská dechová hudba Rosička a z Česka přijela zahrát dětská dechovka

z Kroměříže. Ve sportovním areálu, kde celé oslavy probíhaly, byly i kolotoče, stánky a 17 stanovišť, na kterých jednotlivé týmy soutěžily ve vaření guláše. Akce se jmenuje stejně jako u nás - Bánovský kotlík. Nejlepší guláš uvařil tým Traktormánia a hasiči, kterým jsme fandili, se bohužel neumístili. Možná proto, že jejich guláš byl opravdu hasičský - ohnivý... usypalo se trochu víc chili koření. Tak snad příště. Hasiči ale přijali pozvání na náš Kotlík, který se bude konat příští rok 23. května, tak to snad klapne a budete ho moct ochutnat také. Těším se na další setkání se slovenskými bratry, které nás čeká letos u nás - 23. srpna.

Společenská kronika

Narození:

Kristýna Jankajová	374
Barbora Pavlíková	487
Valerie Luxová	493
Linda Zvářalová	755

Rozloučili jsme se:

Zdeňka Bendová	421
Antonín Hauerland	378
Jaroslava Lukášová	554
Marie Juřeníková	549
Milada Šidliaková	169

Naši jubilanti:

91 let	
Antonín Zálešák	239
85 let	
Bohumil Hauerland	557
František Jankůj	532
80 let	
Františka Kočicová	167
Marie Beníčková	15
Božena Stuchlíková	721
Věra Kuželová	323
Josef Čapek	87
Marie Petrůjová	129

60. výročí sňatku

Josef a Ludmila Machalíkovi	163
Jiří a Věra Kuželovi	323

55. výročí sňatku

Jiří a Radoslava Jančovi	90

50. výročí sňatku

Zdeněk a Marie Kummerovi	526

*Všem jubilantům srdečně
blahopřejeme.*

Periodický tisk územního samosprávného celku, vydává Obec Bánov z finančních prostředků Obce Bánov, č. p. 700, 687 54, IČO: 290 785, tel.: 572 646 121, zpravodaj.banov@seznam.cz, www.banov.cz, občasník, ev. č. MK ČR E 13138, datum vydání: 30. 6. 2025. Korektura textu provedena za pomoci AI.

Titulní foto: Markéta Páč, Tisk: vydavatelství Brázda, Tyršova 4, 695 01 Hodonín, www.tiskarnabrazda.cz

e-mail: zpravodaj.banov@seznam.cz

BOŽENA ŠOPÍKOVÁ

Bánovský kotlík

Sobota 10. května byla pro 20 soutěžních týmů Bánovského kotlíku plná očekávání. Po důkladné přípravě se v 9 hodin zatopilo pod kotlíky a začal „vařící soubor“ o nejlepší kotlíkový guláš v Bánově.

Dopoledne se nejen vařilo, ale také soutěžilo! Na krájení cibule si nejlépe nabrousila nůž Pavla Antalová z MAMA Týmu a suverénně vyhrála. Další soutěž byla nošení vody přes překážky a aby to nebylo tak jednoduché, voda se nosila v talířku. V této soutěži se nejlépe dařilo Lukáši Hauerlandovi z týmu Lišáci – v tu dobu se už celým areálem nesla krásná vůně guláše. Naše soutěžení pokračovalo pitím piva. Věřte, že obrátit do sebe půllitr piva není vůbec jednoduché. V těžké konkurenci se to už po druhé podařilo Tomáši Součkovi z týmu Svoloch.

13. hodina byla hodina „H“ a začaly se odevzdávat vzorky pro hodnocení nejlepšího guláše. Porota to neměla vůbec jednoduché, protože vybrat ten nejlepší guláš z 20 vzorků byla opravdu fuška. Ale podařilo se.

Letošní 1. místo si po zásluze odnesl tým **Múza**, 2. místo **Žandáre** a 3. místo **Svoloch**. Ale ocenění bylo ještě víc.

Za nejstylovější oblečení a vyzdobení vařícího místa si cenu organizátorů vysloužili **Lišáci**. Kapitánský kotlík získal **MAMA Tým** a cenu veřejnosti si odnesl tým **Gapamima**.

Všem vítězům ještě jednou gratulujeme!

Celou akci doprovázel DJ Trnečka, který hrál až do pozdních večerních hodin. Bánovský kotlík se opět vydařil a my se těšíme zase příští rok.

18 - 20. 7. 2025

Bánovské Leto

Pátek
18. 7. 2025

Letní kino - Jak se nám to mohlo stát?

(komedie, ČR) před kinem bude pro děti k dispozici skákací hrad,
grilované speciality, zmrzlina
od 20:00 hod., vstupné 100 Kč, hřiště FC Bánov

Sobota
19. 7. 2025

Dětské odpoledne

od 15:00 - pohádková stezka kolem Kačáku- skautský oddíl Bánov
od 15:00 - projížďky na koních
areál pálenice

Večerní zábava se skupinou

Petr Bende Band

 - rock/pop, CZ

DJ Trnečka

od 20:00 hod., vstupné 200 Kč, předprodej vstupenek na OÚ Bánov, areál pálenice

Neděle
20. 7. 2025

Odpoledne s Dechovou hudbou Nivničanka

od 15:30 - 18.30 hod., 16:30 - barmanská show
vstupné dobrovolné, areál pálenice

Občerstvení zajištěno!

Po celý víkend budou v areálu pálenice k dispozici
kolotoče (letos zcela jiné než dříve), střelnice,
a stanoviště s rychlým občerstvením.